

TRANSCRIPT VAN DE RAADSVERGADERING VAN GEMEENTE LAREN
d.d. 13 mei 2020

1. Opening en vaststellen agenda

De voorzitter: Zo dames en heren, wij gaan de raadsvergadering beginnen. Wij hebben één majeur agendapunt voor vanavond. Welkom overigens in een iets andere opstelling dan vorige week. U ziet twee leden van het college achter mij. In mijn jeugd was er een televisieprogramma waarin ook twee heren vanaf een aparte plek het één en ander konden gadeslaan, wetend dat er zeker belangrijke gesprekken daar zullen plaatsvinden. Ik open hierbij de vergadering en deel u mede voor de agenda dat er een amendement is ontvangen van de fractie van Liberaal Laren voor agendapunt 4.1, voor het Doelgroepenvervoer. Er is een motie van D66 en de VVD ontvangen voor hetzelfde agendapunt en er zijn drie moties vreemd aan de orde ontvangen van de fractie van D66, die buitengewoon productief is geweest de afgelopen dagen, kunnen we dan wel vaststellen, mijnheer Wegter.

2. Mededelingen

De voorzitter: Ik heb zelf nog als voorzitter een mededeling na afloop van de vergadering. In de beslotenheid wil ik nog een puntje voor de planning met u bespreken, als u daar geen bezwaar toe heeft. Maar daar zal ik dan na sluiting van de vergadering toe overgaan. Verder heb ik geen mededelingen ontvangen.

3. Beantwoording vragen

De voorzitter: Er liggen ook geen vragen ter beantwoording ter vergadering.

4. Raadsvoorstellen

4.1 Doelgroepenvervoer

De voorzitter: Dan kom ik bij agendapunt 4.1, het Doelgroepenvervoer. Dan denk ik dat alle fracties daarover het woord willen voeren en dan geef ik als eerste het woord aan de heer Karel Loeff van de fractie van Larens Behoud.

De heer Loeff: Dank u, voorzitter. Overigens met betrekking tot de moties: er was één motie van D66 en een van VVD en Larens Behoud. Maar dat misschien eventjes voor degenen die dat niet kunnen zien, maar wel kunnen horen, dan is dat ook gecorrigeerd. Voorzitter, "Groen licht voor BV Doelgroepenvervoer", dat kopte de Gooi en Eemlander vanochtend over de raadsvergadering van onze collega's in Blaricum. De strekking en de inhoud van het artikel van Mirjam van Twisk – de collega van ons aller Ronald Frisart hier aanwezig – kan wat Larens Behoud betreft zo goed als copy paste worden overgenomen als we kijken naar wat zich daar heeft afgespeeld. Of de discussie moeizaam is moet nog blijken, we hopen natuurlijk van niet, maar ook Larens Behoud vraagt om een snelle evaluatie, een duurzaam wagenpark en een adequaat toezicht. Ja, ook wij hebben zeer geworsteld met dit eigenlijk wel loodzware dossier. Het raadsvoorstel Doelgroepenvervoer komt mede voort uit onvrede over de gang van zaken in de regio over het vervoer van kwetsbare doelgroepen in onze samenleving. Dat betreft niet alleen het Wmo-vervoer, maar ook het leerlingenvervoer, het jeugdhulpvervoer, vervoer van en naar dagbesteding en vervoer van en naar participatie en werk. Dat vervoer is regionaal geregeld, behalve het Wmo-vervoer in Laren, wat verzorgd wordt door – zoals bekend – de Latax. Vorig jaar einde voorjaar is er een rapport over de haalbaarheid samengesteld door Itax en dat rapport is samen met een RIB verspreid onder ons als raadsleden. Dit rapport vormt eigenlijk de basis voor alle verdere ontwikkelingen. Helaas, dat

vinden we ontzettend jammer, is dat rapport nooit besproken in de commissie M&F of in de raad van Laren, want dan hadden we die discussie veel eerder kunnen bespreken met elkaar. De eindconclusies van de verdere uitwerking is samengevat in het huidige raadsvoorstel, dat een groot aantal stukken bevat, veel rapportages, veel berekeningen en eigenlijk voor de gewone leken en gewone raadsleden misschien wel vrijwel onleesbaar wordt als je niet een hele grote specialist op dit gebied bent. Het heeft inmiddels bij alle gemeenten in onze regio ter besluitvorming voorgelegen en we weten ook de uitslag van die stemmingen. Larens Behoud vindt het jammer dat het niet mogelijk geweest is om die conclusies raadsbreed in de regio te bespreken, zoals dit wel is gebeurd met de ontwikkelingen in Crailo, waar dat naar onze mening uitermate goed is gegaan, omdat wij na het verschijnen van het eerste voorstel met elkaar op een goede en constructieve manier met elkaar hebben kunnen bediscussiëren en kunnen nadenken. We zien nu dat iedere raad op dezelfde wijze zijn eigen worsteling heeft moeten doormaken en zo wij waarschijnlijk ook hier vanavond. Dat leidt – en dat is voor onze fractie belangrijk – dat we wel tot een eensluidende uitkomst willen komen. We willen namelijk die kwetsbaren onder ons niet in de kou laten staan. Bovendien is het een wettelijke verplichting. We willen dat de kwaliteit van de dienstverlening voorop staat, of dat nu aan- of inbesteding is, maar we willen ook dat het zo goedkoop en zo goed mogelijk gebeurt. Daarom vinden wij toch dat in beginsel aanbesteding de beste optie is. We zouden het liefst zien dat de markt aan zet is met een goed aanbestedingstraject met voldoende marktwerking. Dat laatste is de vraag, of dat tegen welk tarief, tegen welke kwaliteit gaat gebeuren. Om die reden komt de regio dus ook met het voorstel. Zonder weer alle discussie opnieuw te moeten voeren blijft er een belangrijk punt open en dat is die van opdrachtgever en controleur. Wij zijn van mening dat deze taken zeer gescheiden moeten worden uitgevoerd. De opdrachtgever weet wat er moet worden uitgevoerd en de controleur moet bekijken, onafhankelijk zijn werk kunnen doen. De controleur die moet er bovendien ook verstand van hebben. Die groep controleurs – de raad van commissarissen, laten we het dan maar zo noemen – moet mede bestaan uit mensen uit het vak. Continuïteit is daarbij belangrijk, want straks zijn er weer verkiezingen en dan wisselen er naar alle waarschijnlijkheid weer posten en portefeuilles. Vandaar ook dat we pleiten voor de eerdere motie die door de VVD ook is opgesteld, aangegeven verhouding van helft van de raad van commissarissen die komen uit het bedrijfsleven. Dat zullen mensen moeten zijn uit het vak, mensen met kennis van ondernemerschap, mensen die inventief zijn en mensen die weten hoe ze scherp aan de wind moeten zeilen. De digitale ontwikkelingen op taxigebied en in de hele branche gaan heel erg snel en om efficiënt en binnen de begroting te kunnen blijven moet er scherp aan de wind gezeild worden. Aangezien het doelgroepenvervoer een regionaal probleem is valt de uitwerking onder die gemeenschappelijke regeling. Laren heeft behalve Wmo te weinig mensen die deelnemen aan het vervoer, hoewel we vinden dat het lokaal het beste werkt zien we dat schaalvergroting meerdere voordelen biedt. Daarbij pleiten we ook voor meer duurzaamheid en ik kijk even naar de motie die is ingediend door D66, die zullen wij dan ook op dit punt zeker van harte ondersteunen. Voor wat het Wmo-vervoer betreft vinden we dat het van het grootste belang is dat het een betrouwbare dienstverlening blijft. Natuurlijk zien we dat het liefst bij Latax of hadden we dat het liefst gezien. Maar dat kan wettelijk nu eenmaal niet zomaar even worden verlengd, ook op dit gebied wordt er een betrouwbare gemeentelijke overheid verlangd. Het is een gemeentelijke plicht en helaas noopte dat tot ontbinding van het contract. Onze zorg is nu of, nu dat contract niet zomaar verlengd kan worden, Latax als die zou kunnen aanbesteden bij die aanbesteding ook echt wel zou gaan meedoen. Dat weet ik zo uit eigen ervaring, als eenpitter voor een kleine onderneming: geen eenvoudig traject. Dus ja, dat blijft een vraag of dat gaat lukken. De vraag is ook vanuit onze fractie of er in dat geval niet andere aanbieders komen, wellicht van buiten de regio. Bij die aanbesteding gaat het nou juist naar onze mening erom dat we de zekerheid kunnen bieden dat ouderen ook hun vertrouwde chauffeur zullen kunnen behouden. Bij de inbesteding, zo hoopt onze fractie, is er wellicht een kans dat er wordt samengewerkt binnen de regio met het beoogde nieuwe BV-bedrijf. Misschien kan de wethouder hier over ons op dit punt nog nader informeren. Naast de in de samen met de VVD ingediende motie doe ik tenslotte nog een dringend beroep op de wethouder, maar ook op de regio die straks gaat inbesteden: maak gebruik van lokale en regionale ondernemers, die niet alleen kunnen zorgen voor de aanschaf van het wagenpark, maar ook voor de levering van de ICT en voor eventuele andere bedrijfsonderdelen. Hou

lokaal wat je lokaal kan doen. En vooral: maak gebruik ook van het arbeidspotentieel binnen onze regio. Wij willen dat lokale mensen die de regio kennen, die de mensen begrijpen ook het werk gaan doen op de taxi's zelf. Dat is het uitgangspunt van dit traject en daarom gaan we met de andere gemeenten in onze regio uiteindelijk mee met het voorstel. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Loeff, dank u wel. Excuus, u was ook inderdaad, de fractie van Larens Behoud, inderdaad medeondertekenaar van de betreffende motie. Voordat ik de volgende fractie het woord geef: wij worden gehinderd door het feit dat we geen videosysteem hebben, dus de mensen die normaliter op de publieke tribune zitten kunnen ons nu niet thuis voor de camera volgen. Daarom doe ik een extra beroep op u om duidelijk in de microfoon te spreken, zodat mensen thuis ook goed kunnen luisteren wie er aan het woord is. Dan geef ik nu het woord aan de heer Erwin van den Berg van de fractie van het CDA.

De heer Van den Berg: Voorzitter, dank u wel. Een vlammend betoog van mijnheer Loeff. Zelfs dus met een grootste fractie blijft het een ingewikkeld onderwerp, dus wat moet je dan als eenmansfractie? Maar gelukkig hebben wij de afgelopen maanden als CDA veelvuldig contact gehad met de collega's in de andere gemeenten. Daar waren wisselende geluiden te horen. De heer Loeff had het net over de besluitvorming van alle gemeentes, maar binnen het CDA zijn er afdelingen geweest die voor hebben gestemd en ook tegen hebben gestemd. Dat brengt eigenlijk ook wel meteen het dilemma hier op tafel: wat zou er nou geweest zijn als wij als eerste aan de beurt waren geweest in deze ronde en hier met elkaar als kleine gemeente met maatwerk in de afgelopen jaren – misschien maar een kleine opgave vergeleken met anderen – wat hadden we dan hier vanavond met elkaar moeten en kunnen besluiten? Maar er komen nog wat collega's aan het woord, dus die zullen daar allicht ook op ingaan. Het blijft gewoon ingewikkeld en moeilijk. Zo ook de wethouder wel bedanken dat zij meerdere keren telefonisch tijdens deze coronatij de moeite heeft genomen om toch uit te leggen hoe ingewikkeld het is een waar zijzelf in staat en hoe ze er zelf tegenaan kijkt. Dat maakt in ieder geval dat wij delen dat wij eigenlijk door deze omstandigheden bijna weer een soort eigen streekvervoerbedrijf aan het opbouwen zijn, wat we een jaar of 30 geleden vanwege privatisering en allerlei andere redenen hebben afgebroken. Als je in dat soort ideeën blijft hangen dan denk ik: wat zijn we eigenlijk met z'n allen aan het doen? Zijn we niet anno 2020, zijn er mensen in de markt die het veel beter kunnen? Toch moet je ook als raadslid nog je eigen afwegingen maken. Maar om dan nu in dit gezelschap vanavond als Laren – wetende dat het eigenlijk door alle gemeentes is aangenomen – nog 'nee' te gaan zeggen. Waar zeg je dan precies 'nee' tegen en wat wil je daar dan mee uitstralen? Dat maakt dat wij meegaan als CDA-fractie in het voorstel, met dien verstande dat de amendementen die nog voorgelezen worden door ons kritisch aangehoord zullen worden, maar de verwachting is dat we daar wel in meegaan als die tenminste nog overeind blijven. Daar wilde ik het in deze eerste termijn, voorzitter, bij laten.

De voorzitter: Dank u, mijnheer Van den Berg. Het woord is aan mevrouw Timmerman van de fractie van Liberaal Laren. Het woord is aan de heer Evert de Jong van de fractie van Liberaal Laren. Excuus. Ik wilde u zo graag het woord geven daarboven.

De heer De Jong: Dank u. Komt nog wel, komt nog wel. Reden om het doelgroepenvervoer te gaan inbesteden en zelf als regio te gaan uitvoeren is onvrede ten aanzien van de kwaliteit van de nu geleverde dienstverlening. Hetzelfde bedrijf als waarvoor die onvrede bestaat, Hop, zal nu worden geleid door ambtenaren en dan moet het beter gaan.

De voorzitter: Mijnheer De Jong, ik onderbreek u even snel. U moet iets duidelijker in de microfoon spreken, zodat u thuis ook hoorbaar bent.

De heer De Jong: Ja.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer De Jong: Wij vinden dit een hele rare redenering. Wij zijn als liberalen bovendien geen voorstander van het uit de markt halen van werkgelegenheid, waarbij andere bedrijven die een aanbesteding zouden willen nu het nakijken hebben. De overheid heeft immers nu niet meer aan te besteden. Tot zover het algemene plaatje hoe wij er tegenaan kijken. Daarnaast heeft het onderzoek van Trafficon aangetoond dat er geen wezenlijk verschil zou moeten bestaan tussen aanbesteden en inbesteden, het hangt af van de manier van vastleggen en afspraken maken wanneer je aanbesteed. Nu hebben wij in Laren al twintig jaar een fantastisch systeem van Wmo-vervoer via de Latax. Laren doet dit op de Larense manier, als enige in de regio lokaal, met een lokaal taxibedrijf. Dit is dan ook gelijk het enige deel van het doelgroepenvervoer waar geen klachten over zijn, terwijl die er wel zijn daar waar dit type vervoer regionaal wordt uitgevoerd. Cliënten in Laren zijn heel tevreden. Dat je iets dat niet goed is tracht te veranderen is begrijpelijk, maar dit is nu juist het enige stukje dat wel goed gaat. Afblijven dus, laat intact datgene dat ten volle tevredenheid van de cliënten gaat, onze meest kwetsbare groep inwoners. Financieel kan dit ook makkelijk, want het Wmo-vervoer maakt geen deel uit van het businessplan van de regio, dus daar verandert niets aan. Wat betekent dit nu voor de cliënten als Latax het niet meer mag doen? Ten eerste de vertrouwdeheid van de chauffeur. Latax heeft zes à zeven vaste lokale chauffeurs, dat is vertrouwd en bekend. Een mens op mensrelatie die erg belangrijk is voor deze groep inwoners. Het is ook goedkoper bij Latax voor de inwoners. Bij Latax een onbeperkt aantal zones per jaar, terwijl de regio 500 zones heeft en bijna het dubbele tarief. De kosten van het gebruik, dat lijkt op het eerste gezicht bijna hetzelfde, maar gebruik in de praktijk is bij Latax, met een partner bijvoorbeeld naar het ziekenhuis gaan is één bon, terwijl je in de regio met twee personen dubbel betaalt. Dat betekent dan dat men bij de regio minder kwaliteit krijgt en duurder wordt, hetgeen de mobiliteit van een aantal mensen met een smalle beurs zal beperken. Laat aan Laren wat goed is voor de Laarders en Larinezen. We hebben het hier wel over de meest kwetsbare groep inwoners die we dit kunnen en moeten bieden. Dit is toch één van de redenen waarom we zelfstandig zijn gebleven. Het zelf kunnen uitvoeren en zelf controle uitoefenen op hetgeen voor onze inwoners belangrijk is. Want straks zijn we maar een radertje in het grote geheel en op welke wijze worden dan de belangen van Laren en zijn inwoners gewaarborgd? Wij weten het antwoord al. Daarnaast, het in stand houden van kleinschalige lokale bedrijvigheid is juist in deze tijd erg belangrijk. Een lokaal taxibedrijf als Latax de nek omdraaien ten faveure van een overheidsbedrijf, daar heeft Liberaal Laren ernstige bezwaren tegen. Vandaar ook dat wij straks met een amendement komen om het Wmo-vervoer als Laren zelfstandig te blijven uitvoeren en het dus als gemeente zelf aan te gaan besteden. Dank u.

De voorzitter: Dank, mijnheer De Jong. Het woord is aan de heer Wegter van de fractie van D66.

De heer Wegter: Dank u zeer, voorzitter. Voorzitter, deze dagen was er een discussie op televisie over de vraag of marktwerking wel zinnig is als het over de zorg gaat. Eén van de discussianten kwam tot de conclusie dat de coronacrisis bewezen heeft dat de marktwerking blijkbaar zijn grenzen kent. De betrokkene zei dat de markt er natuurlijk geen behoefte aan heeft om miljoenen mondkapjes in voorraad te hebben, dat is veel te duur. Dat leidt dan tot de problemen waar we nu mee te maken hebben als het gaat om de coronacrisis. Natuurlijk, appels en peren mag je niet vergelijken, maar toch: we zitten hier ook met een dossier wat direct met zorg te maken heeft. En waarin dus eigenlijk de vraag aan de orde is of dit aan de markt kan worden overgelaten of dat hier de overheid op één of andere manier een rol zou moeten spelen. Ik blijf nog steeds van mening dat de markt ook in dit geval wel degelijk relevant zou kunnen zijn, op voorwaarde. Maar men heeft uitdrukkelijk gekozen voor een andere weg, namelijk om het nu te gaan doen via de regio. Dat lijkt mij een stoutmoedig plan. Het is nog niet eerder gebeurd, ik ken het niet, er is geen precedent. Dan komt de context waarin we dit nu bespreken, die uitermate onzeker is, om het zacht uit te drukken. Want wat is het geval? We gaan dus dit als regio doen en de gemeentes worden hiervoor dus financieel aansprakelijk gesteld. Het is een open einde-regeling, als het er echt op aankomt. Dus – als wij vanavond daartoe besluiten – moeten wij ons goed realiseren dat we in deze uitermate onzekere situatie, ook financieel, dat we wel een belangrijke gok nemen. Of die gok echt verantwoord is zal

natuurlijk de praktijk moeten bewijzen, maar ik moet u eerlijk zeggen dat mijn achterban grote aarzeling heeft of we dit novum wel kunnen aanpakken in deze omstandigheden. Maar goed, the benefit of the doubt kunt u in dit geval van mij verwachten. Wij zullen dus in essentie meegaan, hoewel het Trafficon-rapport wat ik vanavond nog eens een keer weer doorgelezen heb me opnieuw tot enige aarzeling bracht, waarin uitdrukkelijk gezegd werd dat im Großen und Ganzen de verschillende doelstellingen die aan de orde zijn even goed aanbesteed en inbesteed zouden kunnen worden en dat bovendien vastgesteld wordt dat de kosten in ieder geval van in besteding hoger liggen. Dat is de conclusie van Trafficon. Overigens, Trafficon is natuurlijk ook niet heilig, want ik begrijp dat het een organisatie is die bij aanbestedingen betrokken is in het verleden, dus enig gebrek aan objectiviteit zou je wel kunnen veronderstellen. Niettemin, alles op een rijtje zettende zou ik me kunnen voorstellen dat wij meegaan vanavond met datgene wat voorligt. Ik zal me straks nader uitspreken over de verschillende amendementen, maar het belangrijkste argument van ons om dan uiteindelijk te zeggen, met de nodige aarzeling nog steeds, om 'ja' te zeggen is dat ik me niet goed kan voorstellen dat dit zou gaan werken voor onze burgers in Laren wanneer wij alsnog niet mee zouden doen. In de verschillende discussies die hebben plaatsgevonden in de buurgemeenten, bijvoorbeeld in Blaricum, is gisteravond nog eens een keer heel duidelijk vastgelegd dat dit nieuwe systeem alleen dan kan werken wanneer alle gemeenten meedoen, dus ook Laren. Daar heb ik wel gevoel voor. Dus dat op een rijtje zettende weegt voor ons dat positieve conclusie ... en zullen wij dadelijk voorstemmen, maar ik moet u eerlijk bekennen: het is niet met groot enthousiasme. Dat lijkt me zeer voorzichtig uitgedrukt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank, mijnheer Wegter. Het woord is aan de heer De Bondt van de fractie van de VVD.

De heer De Bondt: Dank u wel, voorzitter. Met zeer gemengde gevoelens beschouwt mijn fractie het voorstel van de regio, om in plaats van een weldoordachte aanbesteding, waarbij de nadruk vooral op kwaliteit en creativiteit ligt in plaats van de laagste prijs, niet te doen plaatsvinden, maar een eigen overheidsbedrijf op te richten die het doelgroepenvervoer voortaan in het hele gebied van de regio gaat uitvoeren. Beleid, uitvoering en controle in eigen hand. Het wordt onze raadsleden voorgelegd als een uiterst doorwrocht plan waarover lang en diep is nagedacht en dat als het ware het ei van Columbus zal zijn om alle strubbelingen die er zijn geweest te elimineren. Hoe anders is de werkelijkheid: het voorstel heeft veel weg van een zwemband zonder lucht. Ergens in de boezem van het ambtelijk apparaat en/of het algemeen bestuur is het idee ontstaan om de belangrijkste partij in de huidige uitvoering op te kopen, inclusief de directeur. Er bestonden geschillen, er waren faillissementen, er waren veel klachten. Dat zouden we allemaal in één klap oplossen door het zelf te gaan doen. Dat was en is de gedachte achter het voorstel. Een bureau kreeg de opdracht dit model te onderzoeken op zijn haalbaarheid. En zowaar, het bureau achtte het een haalbare oplossing. Dus besloot het algemeen bestuur dit aan de gemeente voor te stellen. Toen ontstonden de problemen: overal in de gemeenteraden wilde men meer informatie. Mondjesmaat, naarmate men vragen daarover stelde, werden er successievelijk wat tipjes van de sluier opgelicht, al dan niet vertrouwelijk en geheim. Hoe zit het met de overname van het bedrijf van Hop? Welk bedrag wordt er voor de activa betaald en hoe zit het met een eventuele goodwill? Is er überhaupt wel sprake van goodwill? Zo sterk staat het bedrijf toch niet? Wat moet wij denken van de integratie van verschillende vervoerssoorten? Kan dat wel? Is er sprake van effectiviteitswinst, verhoogde efficiency en wat betekent het in financieel opzicht als wij alle medewerkers overnemen? Vooral ook: wordt het een gesloten of een open financiering? Met andere woorden: draaien de gemeenten collectief op voor eventuele tekorten? Vooral voor Laren, als zwakste financiële broeder in het Gooi is dit laatste punt wellicht het zwaarstwegend. Met jaarlijkse tekorten, open-eind-jeugdwerkfinanciering en de BEL, de onvoorziene uitgaven voor de beheersing van de coronacrisis is dit voor Laren een extra prangende aangelegenheid. Wil Laren zelfstandig blijven, dan moet allereerst de financiële positie ijzersterk zijn. Anders gezegd: het proces en de informatievoorziening rammelden aan alle kanten. Een beter voorbeeld van dat laatste kan ik niet geven dan te wijzen op het rapport dat pas twee dagen geleden werd gepresenteerd rond de vraag: kan het niet beter aanbesteed worden? Wij, de raadsleden, willen beide

varianten met elkaar kunnen vergelijken. Afgedwongen in feite door de gemeenteraad in Huizen, waarvoor mijn complimenten. Wat we ook van de inhoud mogen vinden, dit proces is – en dan zeg ik het eufemistisch – verre van volmaakt. Nu ligt er dan het rapport van Trafficon. Samengevat komt het erop neer dat alle gestelde doelstellingen waarvoor de regio een eigen overheidsbedrijf zouden willen oprichten ook bij een aanbesteding kunnen worden gerealiseerd, mogelijk zelfs tegen minder kosten en risico's. Liberalen hebben in beginsel een warm hart voor het bedrijfsleven en de marktwerking. Pas als duidelijk is dat de overheid meer kwaliteit en liefst voor minder geld zal leveren worden wij enthousiast over wat nu inbesteden is gaan heten. Over de overheids-BV nog even het volgende: in de commissie M&F heeft onze vertegenwoordiger Jan van Midden een aantal glasheldere en in onze ogen houtsnijdende kanttekeningen geplaatst. Allereerst over de democratische controle. Een overheidsbedrijf als monopolist vereist een rechtstreekse democratische controle. Daarvoor behoren de gemeenten aandeelhouder te zijn, zelf hun vertegenwoordiger in de toezichthoudende instantie aan te wijzen en behoren de gemeenteraden frequent te worden geïnformeerd over de voortgang. Dat geldt zeker voor dit soort sociaal vervoer in deze startfase en met deze risico's voor de gemeenten. Risico's zijn bovendien geheel voor de gemeenten. Als er marktpartijen via aanbesteding betrokken zijn ligt een deel van de risico's tenminste op hun bordje. Ook ten aanzien van de bestuurskracht moeten hoge eisen gesteld worden. Wij achten het onbegrijpelijk dat er geen stevige raad van commissarissen wordt ingesteld en dat deze niet voor een aanzienlijk deel bestaat uit onafhankelijke en ervaren deskundigen uit soortgelijke bedrijven. Immers, zij behoren niet alleen kritisch te zijn, maar vanuit hun knowhow een voortdurende wisselwerking te hebben met de dagelijkse leiding van het bedrijf. Misschien is dat wel de grootste omissie in het voorstel van het regionaal bestuur. Haal de ontbrekende kennis in huis. Hierover zal ik mede namens de fractie van Larens Behoud een motie indienen. Voorzitter, naast genoemde overwegingen moeten wij echter ook rekening houden met hetgeen in andere gemeenten is besloten. Immers, Laren is te klein om het doelgroepenvervoer geheel zelfstandig te regelen. Niet zozeer onze loyaliteit jegens de regio, maar wel het gezonde verstand dwingt ons om rekening te houden met het grote geheel van de regio. Nu Huizen, Gooise Meren en Blaricum gisteren voor het regionale bedrijf hebben gekozen hebben wij in feite in Laren niks meer te kiezen. Als de motie wordt aanvaard en als ons college zich tot het uiterste inspant en daarmee succes heeft dan zijn de risico's enigszins beperkt en kunnen wij noodgedwongen met minder bezwaard hart instemmen met dit voorstel. Voor de goede orde wil ik ook gezegd hebben dat wat mijn fractie betreft de reactie van het college omtrent de inspanningen genoemd in de motie bepalend zijn voor de vraag of wij ook kunnen instemmen met de wijziging van de gemeenschappelijke regeling. Dank u wel.

De voorzitter: Dank aan de heer De Bondt. Het woord is aan de heer Vos.

De heer Vos: Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Vos, iets dichterbij de microfoon. Dan kunnen de mensen thuis u ook goed volgen.

De heer Vos: Dat ga ik doen. Zo beter?

De voorzitter: Nog dichterbij.

De heer Vos: Nog dichterbij. Ik heb een auto en daar maak ik spaarzaam gebruik van en af en toe dan ga ik naar de garage – want ik ben zuinig op dat ding – en dan zeg ik tegen mijn garagehouder: zorg dat dat ding het gaat doen. Over het algemeen doet hij dat heel goed. Stel dat hij het nou niet zo goed zou doen dan is natuurlijk niet mijn reactie: nou, weet je, dan ga ik het zelf wel doen. Ik koop een hefbrug, ik koop gereedschap en ik ga voortaan zelf mijn auto doen. Dat is een beetje de vergelijking die ik nu proef. We zijn een beetje ontevreden over de kwaliteit, er ligt een pak rapporten en twee procent is niet aan de orde, drie procent is niet aan de orde, we zijn niet zo tevreden over de kwaliteit. Dat is niet zo mooi, want de mensen die hebben goed vervoer nodig, dat is helder. Maar daarom ga ik het nog niet meteen zelf doen,

dat lijkt mij hele merkwaardige keuze. Eigenlijk de keuze die hier bij ons op tafel ligt en waarom er ook zo over gesteggeld wordt, over inbesteden of uitbesteden. En uitbesteden, of inbesteden, dat gaat meestal over een aantal punten. Ik zal ze toch eventjes noemen: dat gaat ten eerste over expertise. De heer De Bondt gaf dat al aan, expertise. Je gaat iemand inhuren omdat je verwacht dat die expertise, vakkennis, knowledge, ervaring, risico kan inschatten. Dat is een heel belangrijk punt, dat kan een hele belangrijke overweging zijn om uit te besteden. Risico, ook al genoemd door een heleboel mensen. Je gaat uitbesteden om je risico af te kopen. Je gaat eigenlijk die expertise van jouw inhurende partij ga je gebruiken om ervoor te zorgen dat je zelf niet de klos bent als het misgaat. Kosten, een hele belangrijke overweging. Door die expertise huur je iemand in die al waarschijnlijk ervaring heeft, die weet hoe de hazen lopen, die weet hoe hij moet calculeren, die weet hoe hij schaalvoordelen kan uitnuttigen. Niet onbelangrijk. En eigenlijk het belangrijkste is de kwaliteit. Kun je de kwaliteit – als je dat zelf gaat doen – kun je die ook echt garanderen? Ik ben niet heel onhandig, maar ik ga mij niet wagen aan mijn eigen auto, om even de vergelijking te maken. Dat dreigen wij hier wel te doen. Als gemeente hebben wij volgens mij helemaal niet de taak om een garagebedrijf of een taxibedrijf in dit geval te beginnen. We hebben andere expertises, hoop ik. Schoenmaker, blijf bij je leest. Ik denk dat dat de voornaamste conclusie is en dat is ook de conclusie over inbesteden of uitbesteden: waarom zou ik zelf mensen gaan inhuren, risico's gaan lopen, op termijn misschien voor enorme kosten komen te staan als ik dat ook op een goede manier kan uitbesteden? Ik begrijp wel dat in het verleden de contractpartijen niet zo heel – nee, laat ik het aardig zeggen – soms wel eens een steekje liet vallen. Dan ga je natuurlijk niet kijken: dan ga ik het zelf doen. Dan ga je eens kijken naar die contractmensen: wat staat er op papier? Wat hebben we afgesproken? Wat zijn de servicelevel agreements? Wat zijn de termijnen die we bepaald hebben? Daar gaat het om. Als gemeente zijn we wel waarschijnlijk goed in het afsluiten van contracten, hebben we daar over nagedacht. Die expertise die hebben we wel in huis en daar moeten we opletten. Als dan een bonus-malusregeling niet helpt, dan gaan we daar nog eens naar kijken. Want inbesteden, uitbesteden, kosten werden al genoemd: als je gaat uitbesteden dan ga je niet je hele probleem over de schutting gooien, je gaat zoeken naar een partner met wie je gaat samenwerken op lange termijn. Een partner waarvan je denkt: die kan de kwaliteit leveren waarvoor ik sta. Daar ga je langdurig contact mee aan en dat is op een basis van vertrouwen. Op basis van dat vertrouwen is hij of zij bereid om kwaliteit te leveren, risico's te dragen, zijn expertise beschikbaar te stellen en daarmee heel goed samen te gaan werken met de gemeente. Ik denk dat dat eigenlijk de voorliggende vraag is. Kosten zijn hartstikke belangrijk, natuurlijk, maar ze zijn niet zo belangrijk als de kwaliteit. Ik denk dat dat eigenlijk onze leidraad moet zijn en dan zijn we ook een beetje het probleem van het risico kwijt, want mijnheer De Bondt gaf het al aan: hoe zit dat dan met dat risico? Straks zijn er verkiezingen, hebben we andere partijen, er zijn faillissementen. Er is een risicoanalyse opgesteld. Nou, ik moet u eerlijk zeggen, ik word daar niet zo vrolijk van als ik daar zie hoe de inschattingen gemaakt zijn: daar is een hele grote natte vinger aan te pas gekomen. Kortom, ik denk dat we heel goed moeten nadenken waar we hiertoe doen besluiten. Gaan we nou werkelijk mee met die andere partijen? Onder het motto: als er eentje in de sloot springt, dan springen wij ook met zijn allen gezellig in de sloot en dan kijken we wel waar het schip strandt. Of gaan we nog eens even goed nadenken? Als het aan mij ligt, ik heb een hele goede garage, laat ik eventjes heel duidelijk zijn: ik ben heel tevreden, ik mag hem van harte aanbevelen. Maar mocht er iets misgaan bij een reparatie of een onderhoudsbeurt dan ga ik naar hem terug en dan zeg ik: kijk er nog eventjes naar. En dan zegt hij: weet je wat, het is goed dat je het zegt, ik ga het doen. Daar wou ik graag mijn bijdrage mee afsluiten.

De voorzitter: Mijnheer Vos, dank u wel. Het woord is aan portefeuillehouder wethouder Van Hunnik als reactie op de eerste termijn. Mevrouw Van Hunnik.

Mevrouw Van Hunnik: Dank u wel, voorzitter. Het is een loodzwaar dossier hoor ik noemen. Het is een ingewikkeld dossier. Het proces is misschien niet goed verlopen. Ik wil daar toch eigenlijk even mee beginnen. Wat ik ook vooral belangrijk vind is dat we toch hier met z'n allen als raad – ben ik niet te verstaan? Excuus, ik ga er iets dichter bovenop. Ik zal proberen iets luider te spreken en beter te

articuleren. Even terug naar het begin, over het proces. Ik vind zelf dat, ik ben niet trots op hoe het proces is verlopen. Ik ben niet trots op hoe wij zijn gestart begin vorig jaar of begin juni toen de eerste rapportages naar buiten kwamen. Dat heeft ook wel een oorzaak, want oorspronkelijk stond het onderwerp in de RSA en door amendementen is besloten om de raden te betrekken, want in deze betreft het een uitvoerende taak. Ik vind het een goede zaak dat de raden erbij betrokken zijn, maar het maakt wel dat er ergens een knik is ontstaan waar wij veel beter hadden moeten luisteren naar de raden. Want wat hadden de raden nou eigenlijk nodig om een goed besluit te kunnen nemen? Als zoiets aan het begin verkeerd gaat dan kom je dat gedurende het proces telkens weer opnieuw tegen. Ik vind dat dit een onderwerp is, de manier waarop het gegaan is, wat we in de regio moeten evalueren en dat zal ook gebeuren. Dus daar wilde ik mee beginnen, omdat ik vind dat ik daar ook de hand in eigen boezem moet steken. Ik heb mijn uiterste best gedaan om voldoende presentaties te laten geven en ook webinars en ook individueel mensen te spreken, maar ik vind toch dat het beter had gekund. Er is ook in andere raden over gesproken. Er is gesproken over informatieachterstand, over geheime stukken die hier wel werden gedeeld, daar weer niet. Dat is gewoon slordig en ik vind dat het anders had gemoeten. Maar daar wilde ik mee beginnen, omdat ik me daar ook over wil verantwoorden. Dan over het dossier zelf. Het gaat om – en dan ga ik toch nog maar eens even terug – dat, ten eerste is het een wettelijke taak, dus wij als gemeentes moeten voorzien in vervoer voor deze kwetsbare doelgroepen. Dat is nu eenmaal een wettelijke taak en een taak als deze kan je niet als gemeente alleen doen. Dit is typisch een taak waarbij er sprake is van gemeente-overschrijdend vervoer en dat leent zich bij uitstek voor een regionale aanpak. Wat nog niet wil zeggen dat je het in- of moet aanbesteden en dat is ook eigenlijk helemaal niet het issue. Het gaat er niet om: de regio of wij als portefeuillehouders willen per se inbesteden. Het gaat erom: wat doe je als telkens maar blijkt dat de operatie niet werkt. Dus in de dagelijkse praktijk na het overeenkomen van een aanbestedingsovereenkomst, en dat zegt Trafficon ook terecht: ja, natuurlijk kun je een aanbestedingsovereenkomst afsluiten. Dat kan ook, daar gaat het ook helemaal niet om. Daar gaat de discussie ook niet over. Er is heel veel expertise in de regio om aanbestedingen tot stand te brengen en die te monitoren. Er is een afdeling contractbeheer, echt geweldig van niveau. Dus daar is helemaal, daar zit het probleem niet. Het gaat erom dat in de praktijk in de vervoersmarkt zoals die nu is dat telkens maar problemen ontstaan en dat zijn niet kleine probleempjes, mijnheer Vos, dat zijn stevige problemen. Dat gaat erom dat je kind 's morgens bij de deur staat en er is geen chauffeur. Dat gebeurt niet een keer, maar dat gebeurt stelselmatig. In de zomer van 2019 was het zeer kritiek op dit punt. Wij wisten niet of er voldoende chauffeurs zouden zijn. Vervolgens hebben wij te maken gehad met partijen in de markt die de tarieven wilden bijstellen, die de diensten niet meer konden verlenen voor de tarieven die waren afgesproken. Daarnaast waren er partijen die omvielen. Dus het is niet zo dat het een gering probleempje was als een krasje waar niemand naar kijkt. Het waren stevige problemen en dat is de reden waarom gezocht is in opdracht van de gemeentes, want dat hebben we met elkaar gezegd: ga nu eens onderzoeken of er een andere manier is om dit probleem te tackelen, want het is een groot probleem en het is onze wettelijke taak om hierin te voorzien. Dat dat niet op de goede manier gegaan is, daar heb ik het net over gehad, dat doet daaraan zeker niet af, maar het is werkelijk een heel serieus probleem. We hadden het over, ik heb horen zeggen dat het moet gaan om een lokale invulling. Het moet gaan om herkenbare chauffeurs. Dat is de reden waarom de activa van Hop zijn overgenomen en waarom Hop zelf is ingeschakeld. Ten eerste om de expertise die hij meebrengt te gebruiken en ten tweede om zijn lokale wortels te benutten. Hij kent het gebied, hij weet hoe de dorpen in elkaar zitten, dus hij weet waar hij het over heeft. Hij heeft het hele planningsysteem op orde, dus in die zin is het een hele goede partij om aan boord te nemen. Mijnheer De Jong zei nog iets over lokale bedrijvigheid die in stand zou moeten worden gehouden, in het Wmo-vervoer specifiek. Daar ben ik natuurlijk een heel groot voorstander van en het college is dat met name ook. Samen zijn we daar grote voorstanders van. Ik zie mijnheer Calis daar en mijnheer Stam en ik weet dat zij dat ook vinden. Het is dan ook met heel veel spijt en met droefenis dat ik afscheid heb moeten nemen van Latax, dus dat het contract opgezegd moest worden vanwege een onrechtmatigheid. Dat heb ik niet zomaar gedaan, ik heb nadat de accountant mij daarop heeft gewezen diepgaand onderzoek gedaan om te kijken of er op één of andere manier een mouw aan te passen viel en

dat is gewoon niet zo. En dan moet ik mijn verantwoordelijkheid nemen als wethouder en uitvoeren wat ik moet doen en dat is het contract opzeggen. Zo is de situatie en u weet ook, want dat staat ook in één van de stukken, dat ik in gesprek ben met Latax om te kijken of hij toch in de regio of in het dorp nog een rol kan spelen. Maar het hangt natuurlijk ook van hem af, hij moet daarin mee willen gaan. Vervolgens over het scheiden van – even kijken wat ik heb opgeschreven – het ging in ieder geval om: hoe hou je nou de controle binnen de gemeenschappelijke regeling en de afstand en die expertise en de governance, hoe hou je dat nou goed in de gaten in de regio? Als u besluit om akkoord te gaan met dit investeringsvoorstel dan draagt u de taken over aan de regio. Dat betekent dat je dus valt onder de governance van de regio. Wat heeft de regio gezegd? Na een diepgaand onderzoek, want dit is ook niet zomaar gegaan, er zijn maanden overheen gegaan, advocatenkantoren hebben zich erover gebogen, accountants en andere specialisten. Die zijn tot de conclusie gekomen dat het het beste zou zijn als het algemeen bestuur een toezichthoudende rol zou hebben als aandeelhouder, de regio als eigenaar en de portefeuillehouder sociaal domein zou dan gaan over het servicelevel agreement. Dus die zouden de opdracht inhoudelijk bepalen en ook monitoren. Nu kan ik me best voorstellen, we hebben het in het college daar ook over gehad: houden we het nou allemaal wel in de gaten, welke risico's lopen we? Dat was een stevige discussie, de heren daarachter weten dat. Uiteindelijk hebben wij gezegd: ja, je zou dat natuurlijk nog op een andere manier misschien kunnen inrichten, maar wat wij belangrijk vinden is dat er regelmatige rapportage is en dat er eerder geëvalueerd wordt dan na acht jaar. Dat staat ook in ons voorstel voor een brief met bedenkingen. U wilt – ik hoor dat hier breed eigenlijk wel terug – u zou meer toezicht willen en onafhankelijk toezicht. Daar heb ik best begrip voor en ik vind ook met name, en dat vond ik eigenlijk ook heel positief, want ik heb mijnheer Van Midden hier ook over gesproken. Ik dacht: hij maakt zich eigenaar, mede-eigenaar van dit project. Want we zijn hier allemaal bij gebaat en bij betrokken en als manier Van Midden dan tegen mij zegt: laten we nou kijken hoe we dit kunnen laten slagen en hoe we dit nog beter kunnen gaan doen. Hij zegt daarbij: laten we gebruik maken van expertise van een onafhankelijke persoon en laten we eens kijken naar de financiële monitoring, laten we daar wat extra mankracht opzetten van buitenaf. Dan denk ik: hartstikke goed, ik kan me daar eigenlijk van alles bij voorstellen. De vraag is alleen of dat nou ook moet betekenen dat je naar een raad van commissarissen toe moet. Daar zit bij mij, we hebben het er in de aanloop naar deze vergadering ook wel over gehad: is dit nou wel de meest toepasselijke manier van toezicht houden? Wat mijn ervaring bijvoorbeeld bij Tomin is, is dat als je een raad van commissarissen hebt dan heb je minder, tenminste wij krijgen bijvoorbeeld geen jaarrekening als algemeen bestuurslid van de BV van Tomin. En dat zou je nou juist wel willen. Dus eigenlijk zet je je gemeentebestuur nog meer op afstand dan je nu al ervaart soms in de gemeenschappelijke regeling. Dus wat ik eigenlijk liever zou willen voorstellen – dan loop ik een beetje vooruit op de motie – is toch daar eerst onderzoek naar doen: wat is naar de beste vorm om de doelstelling die je wil bereiken vorm te geven? Dus het middel om een doel wat ik onderschrijf en wat het college met mij onderschrijft, om dat te kunnen bereiken. Dus die leg ik alvast even hier voor. Dan het rapport van Trafficon. We hebben daar als portefeuillehouders op gereageerd in een aanbestedingsbrief. Toen ik voor het eerst de conclusie las – want je scrollt door na de conclusie, tenminste dat doe ik dan altijd – om te kijken wat daar staat en toen dacht ik: potverdorie zeg, dit vind ik toch geen goed bericht. Maar toen ging ik verder lezen en ik ging me ook wat meer verdiepen in de partij van Trafficon en toen kon ik wel begrijpen dat Trafficon eigenlijk zegt: het maakt eigenlijk niet zoveel uit, aanbesteden kan net zo goed als investeren, misschien ligt aanbesteden wel meer voor de hand, laat ik het zo maar even versimpelen. Als je dan verder leest en je legt de financiën, de financiële inschattingen naast elkaar dan denk je: het is toch misschien niet het hele verhaal en misschien is het toch een beetje een appels en peren vergelijken. Tot die conclusie zijn wij als portefeuillehouders bij nadere lezing gekomen. Het was natuurlijk ook een rapport wat onder hoge tijdsdruk tot stand moest komen, dus in die zin kan je daar ook weer niet al te veel van verwachten, maar Trafficon heeft in ieder geval aangegeven: je kunt met een goede aanbesteding kan je tot een contract komen met een partij, maar dat is dan wel een landelijke partij, dus een grote partij, meer op afstand. Dat is eigenlijk wat we met z'n allen niet willen en naar mijn idee ook niet moeten willen. Voorzitter, ik denk dat ik het hier even bij laat voor de eerste termijn. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Van Hunnik, dank u wel. We beginnen met de tweede termijn. Ik begin bij de heer Vos.

De heer Vos: Dank u wel, voorzitter. Het moet mij toch van het hart, mevrouw Van Hunnik, twee dingen. Ik heb geenszins gebagatelliseerd, de problemen, absoluut niet. Als ik de indruk gewekt zou hebben dat ik het probleem niet serieus neem dan herhaal ik dat bij deze: ik denk dat het heel belangrijk is dat inderdaad kinderen en ouderen op een prettige en op een kwalitatief goede manier vervoerd worden. Dat staat buiten kijf en dat is ook het punt niet wat ik heb aangeroerd. Wat mij wel verbaast is dat u enerzijds zegt: de partij die we hadden die laat steekjes vallen, dat is niet goed gedaan, daar is dit niet goed gegaan, dat niet goed gegaan. Vervolgens schermt u met de expertise van de partij die u wil gaan inhuren. Dat vind ik wel beetje gek. Ik zou dan gaan zoeken naar een andere partij, eerlijk gezegd. Dat brengt mij ook bij het volgende punt wat u aangeeft: een contract wat je afsluit, een langdurig contract eventueel met een grote partij, want die profiteert optimaal van de schaalvoordelen, die heeft echt de expertise in huis. Daar kun je tot een goede samenwerking mee komen en dan kun je ook goede servicelevel agreements afsluiten, een helder contract en ook een goede bonus malus. Ik denk dat het niet zoveel uitmaakt of het een landelijke partij of een kleine partij of een regionale partij of wat voor partij, ik denk dat die chauffeurs altijd weer diezelfde chauffeurs blijven. Want die chauffeurs die nu rijden met een loonstrookje van de huidige aanbesteder of met een loonstrookje van de nieuwe aanbesteder, dat blijven precies dezelfde chauffeurs en dat blijven allemaal in precies dezelfde vijver vissen van de mensen die beschikbaar zijn met al hun onvermogen en al hun fantastische capaciteiten, dus ik denk dat dat niet zoveel uitmaakt. In die zin blijven mijn argumenten overeind staan, dat ik denk dat het niet zelf in de hand nemen echt ver te prefereren valt boven zelf die risico's te gaan nemen.

De voorzitter: Dank, mijnheer Vos. Het woord is aan de heer De Bondt van de fractie van de VVD.

De heer De Bondt: Dank u wel, voorzitter. Laat ik beginnen met te zeggen dat ik vind dat het de wethouder siert dat ook zij kritische kanttekeningen plaatst bij het proces en met name hoe het proces is gestart. We hadden natuurlijk in feite zowel inbesteden als aanbesteden via een goede onderbouwing naast elkaar moeten leggen en daar de gemeenteraden een primair oordeel over moeten laten geven. In feite is dat politieke besluit genomen in het bestuur van de regio. Ik vind nog steeds dat dat eigenlijk past om dat in de gemeenteraden te laten doen. Voorzitter, de wethouder gaf aan dat na de aanbesteding er dingen vaak misgaan. Dat kan zijn omdat het bestek niet goed is. Het kan zijn omdat daar te veel op geld en te weinig op kwaliteit gelet wordt. Het kan ook zijn dat degene die het uitbesteedt geen adequate organisatie heeft om dat proces te controleren en aan te sturen, ook tussentijds. Als dat zo is dan heb ik ook wel bedenkingen bij de kwaliteit die er is om dat inbesteden goed vorm te geven. Voorzitter, de wethouder duidde even op een andere vorm van inbreng van expertise van buitenaf, maar dat is niet de oplossing denk ik die het beste is. Het beste is toch inderdaad dat je een raad van commissarissen hebt die niet alleen een controlerende taak heeft, een toezichtstaak, maar wel degelijk ook – en ik heb in vele raden van commissarissen gezeten en ik weet dat het daar zo gaat in de regel – ook hun expertise inbrengen. Ook zeggen: dat is goed bedacht, maar het kan veel beter. Als je het op die en die manier doet, dus hun expertise dus inbrengen, dan heb je bijna – ik denk eigenlijk wel zeker – het beste adviesbureau in huis gehaald wat je kan bedenken voor de allerlaagste prijs. Daarom, voorzitter, bovendien zijn ze onafhankelijk en hebben ook een zekere bevoegdheid. Dat is het verschil denk ik met de richting waarop de wethouder denkt en nou precies de reden waarom ik toch heel graag vasthoud aan die raad van commissarissen. Dus wat dat betreft ben ik blij dat de regio aangeeft dat de evaluatie eerder dan acht jaar is, wat mij betreft is drie jaar dan ook wel de maximumtermijn om tot een evaluatie te komen. Daar zou ik graag een reactie ook van de wethouder op hebben. Maar het laat onverlet wat ik in de eerste instantie gezegd heb en daarop ook een motie heb ingediend ten aanzien van de inbreng en de positie van de raad van commissarissen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank aan de heer De Bondt. Het woord is aan de heer Wegter van de fractie van D66.

De heer Wegter: Dank u, voorzitter. Ik had eigenlijk graag eerst het woord gegeven aan nog een keer de vertegenwoordiger van Liberaal Laren om nog nader toe te lichten haar amendement. De wethouder heeft er al het één en ander over gezegd, maar ik ben toch eigenlijk benieuwd naar de repliek van de zijde van Liberaal Laren. Vooralsnog, ook eendrachtig met wat de wethouder zegt heb ik de indruk dat deze fractie, ik bedoel Liberaal Laren, de zelfstandigheid van Laren nog eens wilde benadrukken door hier een eigen weg te kiezen met betrekking tot de Wmo. Als daarmee uiteindelijk de belangen van de burger het best gediend worden, dat kan ik niet beoordelen, maar daar ben ik niet helemaal zeker van. Mijnheer de voorzitter, de argumenten die aangevoerd worden door de wethouder met betrekking tot de motie van de zijde van de VVD en Larens Behoud, die overtuigen mij ook niet geheel. Eveneens als de fractievoorzitter van de VVD. Als ik de tekst goed lees van de motie wordt er gesproken over de helft van de leden van de raad van commissarissen zouden dus uit deskundigen moeten bestaan. Dat betekent dat de andere helft blijkbaar bestuurders zijn, portefeuillehouders of wie dan ook. Politieke bestuurders met andere woorden. Dus is het gevaar waar de wethouder naar verwijst met verwijzing naar de Tomin Groep lijkt mij niet geheel juist te zijn en denk ik dat er wel degelijk een mogelijkheid is om ook met de jaarrekening en dat soort zaken wel degelijk ook op politiek niveau te kunnen beoordelen en ook op raadsniveau te kunnen beoordelen. Dus ik heb de neiging om de extra risicomijdende woorden van de fractie van de VVD over te nemen en die daardoor ook een deel van mijn angst over de financiële gevolgen van het geheel kunnen wegnemen. Want daar is mijn belangrijkste bezwaar, de belangrijkste angst die is dat we ons in een experiment begeven waarvan het einde allerm minst vaststaat, het slagen ervan ook allerm minst, maar de gevolgen financieel zijn in ieder geval kunnen zeer aanzienlijk zijn. Vandaar dat ik eigenlijk wel van harte steun de motie van de VVD en Larens Behoud. Vooralsnog kan ik dus eigenlijk weinig begrip opbrengen voor het amendement van Liberaal Laren, waarbij ik dan bovendien moet vaststellen – de wethouder zegt dat nog met hele duidelijke termen – dat het ook juridisch niet anders kan. Het is blijkbaar het einde van het contract, daar kan zij niet omheen. Zij '...' deze weg kiezen, zij kan niet anders dan juridisch deze weg volgen. Als dat zo is dat denk ik dat het amendement eigenlijk wat dat betreft overbodig is, als het zo is. Ik neem voor ons aan dat de wethouder daarin gelijk heeft, zeker gezien haar juridische achtergrond. Dan blijft natuurlijk nog een prachtige motie over van mijn fractie. Ik denk dat iedereen het van harte eens kan zijn met de stelling dat de gemeente Laren, onderdeel van de regio, een voorbeeldfunctie heeft voor haar inwoners. Wanneer de gemeente Laren via deze motie er zal op aandringen dat alles moet worden in het werk gesteld om te bevorderen dat op de kortst mogelijke termijn het totaal van de beschikbare vervoersmiddelen daar tenminste vijftig procent is uitgerust met elektrisch aangedreven motoren c.q. met waterstof. Eén van uw collega's sprak daar deze dagen over. Ik verzoek u dat toe te voegen, om daarmee ook geen probleem te hebben over wat over tien jaar mogelijkerwijze aan de orde is. Maar dus, ik zou dat met die toevoeging zou ik mijn motie van harte willen aanbevelen. Ik dank u zeer.

De voorzitter: Mijnheer Wegter, dank u wel. De woordvoerder van de fractie van Liberaal Laren wijst naar boven en er komt altijd veel goeds van boven. Mevrouw Timmerman, het woord is aan u. Op het blauwe knopje drukken, maar er is al ondersteuning onderweg, zie ik. Komt goed, Jacqueline, er is ondersteuning.

Mevrouw Timmerman: Ben ik zo te verstaan? Ja.

De voorzitter: Uitstekend. Gaat uw gang. Goed in de microfoon praten, alsof u hem ...

Mevrouw Timmerman: Zal ik doen. Eigenlijk als je alle sprekers van zeker de eerste ronde, niemand is echt voorstander van in besteden, dat is duidelijk en eigenlijk allemaal vanwege dezelfde reden, al heeft iedereen daar weer wat andere bewoordingen voor. Ik hoorde mevrouw Van Hunnik zeggen: wij hadden grote problemen en daarom hebben wij die regio toestand opgericht. Dat vind ik eigenlijk een hele rare.

Hetzelfde bedrijf als waarvoor die onvrede bestaat, Hop, zal nu worden geleid door ambtenaren en dan moet het beter gaan.

De voorzitter: Mevrouw Timmerman, één momentje. We gaan, want u bent nog niet goed verstaanbaar ...

Mevrouw Timmerman: Ik ben nog niet goed verstaanbaar?

De voorzitter: We zorgen even ervoor dat u een goede microfoon krijgt. We wachten heel eventjes, want wij hechten eraan dat de mensen het thuis ook kunnen horen. Ik schors twee minuten. En anderhalve meter in acht nemen, dames en heren.

Schorsing

De voorzitter: Dames en heren, wilt u uw plekken weer gaan innemen? Mevrouw Timmerman, mag ik u uitnodigen uw betoog te vervolgen?

Mevrouw Timmerman: Dank u wel, voorzitter. Ben ik nu goed verstaanbaar? Of weer gedeeltelijk? Nog even recapituleren, de eerste ronde had iedereen eigenlijk dezelfde bezwaren tegen inbesteden. Er waren grote problemen ...

De voorzitter: Ho, stop. Ik schors nog even een keer en dan gaan we het definitief oplossen, Jacqueline. Want het is belangrijk dat mensen thuis je betoog kunnen horen. Eén momentje nog.

Schorsing

De voorzitter: Mevrouw Timmerman, mijn welgemeende excuses voor dit ongemak, maar gaat uw gang.

Mevrouw Timmerman: Dat geeft helemaal niet. Als ik nu wel verstaanbaar ben dan is alles prima. Goed, ik begin gewoon eventjes opnieuw. Horend alle fracties is niemand een voorstander van dit voorstel. Eigenlijk is iedereen tegen inbesteden, omdat het vanwege kwaliteit, financiën waar grote twijfels tegen bestaan en ook omdat men niet weet of de kwaliteit wel goed gehandhaafd kan worden. Mevrouw Van Hunnik heeft gezegd dat er heel grote bezwaren bestonden tegen het regiobedrijf. Kind aan de deur en er is niemand thuis, grote problemen oplossen. Tegen mijnheer Vos werd inderdaad gezegd: ja, maar je moet het niet bagatelliseren, want het zijn echt hele grote problemen. Dan is het natuurlijk een hele rare dat je dan als regio hetzelfde bedrijf inhuurt met dezelfde directeur en hetzelfde personeel en dat door ambtenaren laten besturen en dan hoopt dat het beter gaat. Dat is bijna een mop. Ik heb mijnheer Wegter horen zeggen dat er nog geen ervaring is met een dergelijk bedrijf, maar dat is er wel en dat is wel Mobiel Amsterdam. Dat is tien jaar geleden ter ziele gebracht omdat het dertig tot zestig procent duurder was dan de normale lokale aanbesteder en dat het één grote puinhoop was. Dus er zijn voorbeelden en die zijn dus niet positief en eerlijk gezegd kende ik ook geen voorbeelden dat als ambtenaren ondernemertje gaan spelen, dat het dan in één keer wel goed gaat. Ik heb mevrouw Van Hunnik ook horen zeggen: met droefenis hebben wij afscheid moeten nemen van de Latax, maar daar is diepgaand onderzoek naar gedaan. Dat diepgaande onderzoek dat hebben wij volledig gemist. De onderzoeken die zijn gedaan, die in al die hele dikke stukken staan, dat gaat eigenlijk alleen maar over de oprichting van het regionale bedrijf met inbesteden en niet over de Latax. Dat er problemen waren met het aanbesteden dat is bekend, maar ik heb inmiddels contact gehad – al een tijdje – met Europa Decentraal en dat gaat over aanbestedingsregels. Ik heb vanmiddag nog een mail gekregen van een jurist daarvan en er zijn wel degelijk heel veel wegen om dat waarschijnlijk niet eens aan te hoeven besteden, want dit valt namelijk onder de regeling, er zijn allerlei – ik zal u straks het mailtje geven, mevrouw Van Hunnik – er zijn allerlei regels dat het Wmo-vervoer ... Ja, nu ben ik misschien een beetje verwarrend. Wat ik eigenlijk wil zeggen is: het doelgroepenvervoer, wij willen het regiovervoer even apart zetten en het Wmo-vervoer er even

uithalen. Dat hebben wij als gemeente Laren altijd apart gedaan van de regio. De regio had alles ondergebracht in één regionaal iets dat aanbesteed werd, met het doelgroepenvervoer. Wij hebben altijd, al twintig jaar lang, met de Latax gewerkt. Wij hadden dus echt een uitzonderingspositie wat dat betreft. Die willen wij heel graag handhaven en het blijkt dus ook dat het qua aanbesteden kan. Zouden we toch eventueel moeten aanbesteden, dan is er nog geen man overboord, want in het rapport namelijk van de regio daar staat dat als dat aanbesteden voor Laren voor het doelgroepenvervoer absoluut geen zin heeft, want er schrijft toch niemand in. Ik weet er wel een paar die daar heel graag op in zouden schrijven en dat is de Latax en dat is de Blaartax. Die kunnen er in feite zo ingeschoven worden, want er is ook gezegd: het gaat om de kwaliteit van de dienstverlening. Als ik het nu inderdaad bekijk: de vertrouwdeheid van de chauffeur van Latax of in ieder geval een lokaal iemand die zes of zeven chauffeurs heeft. Mens op mensrelatie is erg belangrijk voor deze kwetsbare groepen. De regio, hebben we al gehoord in de diverse webinars en andere bijeenkomsten, die kan daar geen enkele waarborg op geven. Het wordt ook goedkoper bij de Latax, want de Latax heeft een aantal onbeperkte zones per jaar en de regio geeft maar vijfhonderd zones en daarna moeten de mensen het dubbele tarief betalen. Daarnaast, de kosten van het gebruik lijken op het eerste gezicht als u de staatjes gaat vergelijken hetzelfde, maar het gebruik in de praktijk is dat bij de Latax, als je bijvoorbeeld met een partner naar het ziekenhuis naar Blaricum of naar Hilversum wil dan is dat bij de Latax één bon. Bij de regio gaan ze er straks twee rekenen als je een vriendin of een partner meeneemt. Als je dat optelt bij de vijfhonderd zones, dan beperkt dit dus de mensen zeker met een kleine portemonnee in hun mobiliteit. Dat is zeker wat wij met het Wmo-vervoer niet willen. Het betekent dus dat je minder kwaliteit krijgt en het duurder wordt. Dat is dan ook gelijk – mijnheer Wegter, u vroeg ons om ons amendement nader toe te lichten – dat is dan gelijk de toelichting: wij willen het Wmo-vervoer eigenlijk uit het geheel halen, zoals we dat altijd hebben gedaan en dat gewoon lokaal bij lokale partners onderbrengen, zodat onze cliënten de beste kwaliteit krijgen en het ook nog goedkoper is. Het amendement over, even kijken, mijnheer De Bondt – ik ben het even kwijt – die had ook een amendement over de commissarissen en dat steunen we van harte. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Timmerman, dank u wel. Het woord is aan de heer Van den Berg van de fractie van het CDA. Mijnheer Van den Berg, gaat uw gang.

De heer Van den Berg: Dank u wel, voorzitter. In de eerste termijn was het wat lastig, omdat we al wel wisten dat er amendement te waren, maar die waren nog niet toegelicht en dan is het een beetje onaardig om daar al op te anticiperen. Die amendementen maken nog een keer extra duidelijk dat er in Laren een breed gevoel is dat we eigenlijk helemaal niet op de goede weg zijn en dat er eigenlijk een stuk ligt waar we het – als we er alleen verantwoordelijk voor waren als gemeente – gewoon helemaal niet mee in zouden stemmen en het gewoon terug zouden verwijzen naar de tekentafel. Dat zeggende en ook wetende maakt het wel heel ingewikkeld. Een aantal collega's hebben het hier ook al gezegd: we hebben natuurlijk gestreden om zelfstandig te blijven. Nou zijn we dat, maar wat nemen we nu nog zelfstandig voor een besluit? Dat raakt ook wel een beetje de principes van het openbaar bestuur en ik wil zeker mezelf niet later verwijten dat 'we hebben maar wat meegestemd'. Dus dan is het ook wel zaak om er toch nog wel een paar ernstige woorden aan te wijten, want het werkt wel zo Nederland: op het moment dat wij een besluit hebben genomen de gemeenteraad wel verantwoordelijk is en wij niet weg kunnen duiken en later kunnen zeggen 'ja, we hebben het maar gedaan, want het moest'. Dat is natuurlijk niet het antwoord wat gegeven kan worden door een gemeenteraad. Dat brengt mij ook bij het amendement van de VVD en Larens Behoud over die raad van commissarissen. Die steun ik, die steunen we als CDA. Vooral ook omdat daarin gelegen is nog het allerlaatste aanknopingspunt om iets van bewaking, controle en invloed uit te oefenen op de toekomstige organisatie. Een raad van commissarissen is er inmiddels voor om een directeur/bestuurder aan te stellen of te beoordelen, met alle respect voor openbare bestuurders die die rol hebben. Dat houdt elkaar toch allemaal in evenwicht, want we zitten allemaal in dezelfde politieke arena. Dus het is gewoon zaak om externe mensen met goede kennis en kunde, zoals de heer De Bondt dat zei, aan te nemen. Al was het maar omdat we dat binnen het GNR-bestuur ook gedaan hebben.

Ieder zijn vak. Dus wij gaan er eigenlijk ook vanuit dat als wij deze motie breed, of in ieder geval met ruime meerderheid aannemen, dat dat ook gewoon wordt opgevolgd.

De heer Vos: Mijnheer de voorzitter, mag ik een vraag stellen?

De voorzitter: Interruptie van de heer Vos.

De heer Vos: Mijnheer Van den Berg, mag ik u wat vragen? U zegt twee dingen die ik niet helemaal goed kan rijmen. U zegt aan de ene kant: ik wil als gemeenteraadslid en als gemeente niet wegduiken voor de verantwoordelijkheid die ik heb, die wil ik nemen en ik vind dat we dat ook verplicht zijn om die hier aan tafel te nemen. Dat hoor ik u eerst zeggen, maar vervolgens hoor ik u in uw vervolgzin aangeven dat u eigenlijk dan uw verantwoordelijkheid wil uitbesteden aan een raad van commissarissen of hoe die constructie dan ook is, waarbij u eigenlijk dus uw verantwoordelijkheid uitbesteed – om dan maar in dezelfde terminologie te blijven – aan mensen, terwijl u later zegt: ja, maar toen hebben we misschien niet helemaal goed opgelet. Heb ik dat nou goed begrepen?

De voorzitter: Het woord is aan de heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Nee, dat begrijpt u niet goed, collega Vos. Uiteindelijk blijven wij verantwoordelijk, maar binnen die verantwoordelijkheid heeft de VVD-fractie met de Larens Behoud-fractie de voorzet gegeven voor een raad van commissarissen, om die deels met externen te bemensen. Dat punt, dat is niet het wegschuiven, maar dat is dus de verantwoordelijkheid nemen om inderdaad te zeggen dat wij, als we dat besluit nemen, die externe toevoeging willen geven zodat er in dat verband de nieuwe organisatie volop kan draaien. Dus dat is niet het afschuiven. Uiteindelijk moeten die commissarissen ook benoemd worden, dus hoe dat allemaal precies in zijn werk gaat, dat wordt nog een vervolg. Maar waar het om gaat is dat in de organisatie die er dan straks staat kritische mensen zitten die aangenomen zijn om te controleren en kritische vragen te stellen en om mee te denken. Dat kan – en dat is ook al gezegd door de heer Loeff – dat is een beetje het lastige: over twee jaar hebben we gemeenteraadsverkiezingen. U bent zelf net afgesplitst van een andere fractie, misschien bent u er over twee jaar wel niet meer. Ondergetekende die doet al acht jaar mee, die zou ook wel eens een keer vervangen kunnen worden. De politieke arena kan toch in de loop van de jaren best snel wisselen en dan is daar weinig continuïteit. Juist die continuïteit zou zo'n raad van commissarissen kunnen bieden, mijnheer Vos. Maar even, dit is niet zozeer een betoog om u over te halen als wel kritisch te zijn en de goede afwegingen vanavond te maken. Die raad van commissarissen die zou daar eigenlijk wel ...

De heer Vos: Mag ik daar toch even op reageren, voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Vos.

De heer Vos: Ik hoor u toch heel duidelijk zeggen dat u, en u gaat vooruit wijzen en achterruitwijzen, maar we hebben het hier vanavond over de verantwoordelijkheid die we hier en nu hebben te nemen over een beslissing voor de komende jaren, waarbij u zegt: ik ben dan wel bereid om het voorstel aan te nemen, maar ik wil toch heel graag dat een aantal mensen die mij verantwoordelijkheid gaan overnemen, zodat als t.z.t. het misgaat ik kan zeggen: ja, maar we hebben toen toch mensen gezegd die die expertise hadden en de raad van commissarissen en allemaal bla-bla-bla. Die hebben dat voor ons willen borgen en dat is niet gelukt. Ik vraag u hier en nu namelijk: bent u bereid om het risico te gaan nemen om dit voorstel te steunen zonder de motie die er ligt over de raad van commissarissen?

De voorzitter: De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Nee, dat laatste is sowieso niet aan de orde, want die motie ligt er gewoon, dus daar kan ik gewoon aan mee gaan doen. Het heeft ook niet zozeer te maken, mijnheer Vos, het is bijna een cursus toezichthouden waard, hoe dat soort gremia werken en wat de rollen zijn. Dan komen we in een mooie term als one-tier board en een two-tier board en het Rijnlands model, et cetera, et cetera. Maar daar zal ik u nu niet mee vermoeien. U mag van mij aannemen dat ik niet iets doorschuif. Wij nemen een besluit vanavond, dat nemen we zoals het er is, maar daar ligt een motie en die motie neem ik gewoon mee in de beantwoording en in de reactie. Het is gewoon een goede motie, omdat we daarmee dat overheidsbedrijf wat nu opgericht gaat worden ook nog een allerlaatste handreiking meegeven zodat ze nog beter, en eigenlijk zou het ook gewoon omarmd moeten worden. Het zou raar zijn eigenlijk – let goed op wat ik zeg – het zou eigenlijk heel raar zijn als die motie ook ontraden, of dat amendement ook ontraden zou worden. Het is ook eigenlijk zelfs wel vreemd dat dat in de andere gemeentes in meer of mindere mate niet eens aan de orde is gekomen, dat dat dan toch uit het kleine Laren weer moet komen. Maar dat kan dan net zo zijn omdat we hier wat ervaren bestuurders hebben zitten die niet opscheppen, maar die wel precies weten hoe dat werkt. Nogmaals, er is veel over gezegd, er zit nog een ander detail aan en dat is door Liberaal Laren aangekondigd over het Latax-verhaal. Wij hebben tegenwoordig wel eens te maken met avonden en bijeenkomsten, die zijn niet openbaar, dus als je daar dan iets van zegt zou je kunnen verweten worden dat je ergens uit de school klapt. Het risico dat dat dan nu weer gebeurt: er zijn wel eens van die momenten, dan word je bijgepraat over het een en ander en nog hoor je wat en dan vraag je wat en een week later is er opeens een nieuwe werkelijkheid. Dan denk je: was ik er nou vorige week wel of niet bij? Dat raakt een beetje het Latax-verhaal. Ik woon nou twintig jaar in Laren, ik heb er zelf dan ook weinig mee te maken gehad, maar eigenlijk heeft dat nooit in die zin negatief op de agenda gestaan of hebben we nooit gehoord dat het daar rammelde. Aan de andere kant heeft de wethouder mij verzekerd dat er wel degelijk rammelmomenten zijn geweest en dat het dossier eigenlijk te lang is blijven liggen. Dan kom je eigenlijk op het volgende punt: waarom wisten we dat dan niet eerder? Nou, dan kun je blijven koekhappen met elkaar hoe dat komt, het gegeven is nu dat de wethouder zegt: ik heb een keuze moeten maken, ik heb het moeten doen. Eigenlijk zeg ik dan ook, dat heb ik ook tegen haar gezegd: besturen is niet alleen maar leuke dingen doen, besturen is soms ook vervelende dingen doen. En dat is kennelijk een contract opzeggen met Latax. Wat nou wel bijzonder is, en daar ben ik in deze termijn nog niet uit, is dat een zeer gewaardeerde collega van me met al heel veel jaren ervaring – misschien wel één van de oudst gediende raadsleden, het oudst gediende raadslid in de gemeenteraad van Laren – stellig beweert dat het wel kan geregeld worden door Latax het contract opnieuw aan te gaan, et cetera. Terwijl de wethouder daar eigenlijk juist 180 procent andersom redeneert, dat het absoluut niet kan. Eigenlijk zou ik daar nog wel wat opheldering over willen zien en dan wil ik niet vervallen in dat de wethouder jurist is, want dat zegt niet zoveel. Ik heb heel veel verschillende juridische kennis. Ik zie de wethouder gewoon als politiek verantwoordelijk, maar mevrouw Timmerman heeft ook haar huiswerk gedaan, dus daar zie ik nog wel even misschien in de derde termijn nog wel graag een reactie op. Wie heeft nou gelijk? Waar gaat het nu over? Zijn er meer collega's aan deze tafel die het amendement van Liberaal Laren zouden willen steunen, waarmee we misschien een meerderheid krijgen om dat te onderzoeken op zijn minst nog? Voorzitter, er valt veel over te zeggen, maar ik heb hopelijk u meegenomen in een aantal overwegingen om deze tweede termijn de gedachten verder vorm te geven voor het CDA.

De voorzitter: Dank, mijnheer Van den Berg. U heeft mij zeker meegenomen, dat geldt waarschijnlijk ook voor de rest van de raad. Het woord is aan de heer Loeff van de fractie van Larens Behoud. De heer Loeff, gaat uw gang.

De heer Loeff: Dank u, voorzitter. We zijn blij dat de wethouder ook heeft aangegeven dat het proces evaluatie behoeft. Ik vind het belangrijk dat we inderdaad dat met elkaar hier constateren, dat er binnen de regio samenwerking met behoud van zelfstandigheid, met behoud van ideeën, met behoud van goede inbreng die er vanuit meerdere fracties en meerdere gemeenten ook geleverd is, dat we misschien dan in een ander proces kunnen komen tot een besluit waarvan we met elkaar zouden zeggen: ja, dit is de

richting die we van harte opgaan. Ik denk, en ik verwijs toch nog even naar Crailo, dat dat kan, ook met acht gemeenten. Ik ben blij dat de wethouder dat ook ziet. Ik vind het ook goed dat de regio dat ziet en ik ben blij dat die evaluatie daar komt en dat die toezegging is gedaan. Als we kijken naar de beantwoording en eigenlijk de anticipatie op onze motie over die raad van commissarissen dan denk ik dat we misschien nog wel meer naar een amendement hadden moeten gaan als ik de reactie van de wethouder zo beluister, dan dat we een motie indienen. Want een motie is een verzoek om dit mee te nemen naar de regio, en het is al bij meerdere gemeenten als een optie geuit om het toezichtmodel zo in te richten. Ik denk dat bij meerdere fracties dit ook wordt ondersteund. Ik ben blij te horen dat dat vanuit CDA, vanuit Liberaal Laren en ook D66 ook zo gevoeld wordt. Ik denk dat als dit zo door de wethouder wordt behandeld: ja, we zullen nog eens kijken naar het beste toezichtmodel. Dan vind ik dat toch wat vrijblijvend. Ik denk dat het verstandig zou zijn als de wethouder zich, als de motie wordt aangenomen, ook van harte zal instemmen en inzetten om die motie ook uit te voeren en mee te nemen richting de regio en richting de andere colleges in de overleggen, met name – en dat is niet zozeer de angst: goh, wat zet je er nu naast? – maar met name om dat stukje actief meedenken vanuit deskundigen die onafhankelijk zijn en kennis hebben, die inspirerend werken, die continuïteit kunnen borgen. Dat stukje, dat moeten we erin hebben en dat kan heel goed worden geborgd door mensen die er zijn die nog een paar uur vrij hebben om één keer in de zoveel tijd mee te denken en ik ben er niet van overtuigd dat er dan zaken zullen gebeuren dat we geen jaarrekening krijgen. Want onze gewaardeerde collega van D66 die hamert altijd op stukken zo vroeg mogelijk vanuit regio en vanuit gemeenschappelijke regeling hier op de raad te krijgen, dus ik denk dat dat wakend oog hier zeker aan tafel zit en dat we dus jaarrekeningen zeker zullen moeten krijgen. Ik denk dat dat zelfs nog wel te borgen is als dat verder wordt uitgewerkt. Dus dat vond ik niet echt een heel overtuigend argument, dus ik hoop dat de wethouder daar iets sterker in mee kan gaan en kan zeggen: ja, ik ga me daarvoor inzetten. Want dat behoeft het wel. Dan komen we aan het stukje Wmo waarvan Liberaal Laren zegt: ja, het gaat goed, ergens anders ging het niet goed, Amsterdam, laat het maar zo. Als je even snel googelt dan zie je dat de taxiproblematiek in Amsterdam nog altijd hoogtij viert. De dienstverlening van de commerciële taxi's is een drama, dus wij snappen dat Amsterdam gepoogd heeft om een keer iets anders op te zetten. Waarom dat niet gelukt is dat kan ik niet vinden. Dat heb ik ook onderzocht, maar ik kon niet vinden waar dat op is stukgelopen. Wat ik ook zie is dat bijvoorbeeld een Wmo-aanbesteding in Den Helder compleet is mislukt, simpelweg omdat er geen marktpartijen te vinden waren. Dus als je zegt 'we willen die Wmo door laten gaan of via het huidige bedrijf', dan riekt dat al naar voorkeur, want ik kan me heel goed voorstellen dat een bedrijf van buiten de regio zegt: wij vinden dat heel interessant, dat stukje Wmo-vervoer, want we hebben nog een aantal auto's over en wij gaan er een hele scherpe aanbieding op doen. Dan is het bedrijf wat wij graag zouden willen continueren zomaar weg, want het gaat gewoon om punten en het gaat op de beste aanbieding in die zin. Dus wat dat betreft kun je niet zomaar zeggen: contract opheffen, contract voortgezet. Dus in die zin zie ik nog niet hoe we het amendement moeten steunen en hoe er – als het amendement zou worden aangenomen – hoe daar uitvoering aan moet worden gegeven. Wat niet wil zeggen dat we niet van harte steunen dat er een goede dienstverlening is met lokale mensen, want die lokale mensen zien we natuurlijk ongelooflijk graag hier behouden blijven en terugkomen. Maar wij denken, en de wethouder heeft daar iets meer over gezegd en dat staat ook deels in ... toelichting, dat dat dus binnen de regio oplosbaar zou moeten zijn, mits de ondernemer daar natuurlijk ook voor openstaat en dat hopen we natuurlijk van harte. Dus in die zin graag nog iets meer enthousiasme vanuit de kant van de wethouder voor onze motie. Het amendement zien wij nog niet zitten en we zijn benieuwd naar de beantwoording of de wethouder daarin meegaat. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw de wethouder, bent u klaar voor de beantwoording van de tweede termijn?

Mevrouw Van Hunnik: Dank u wel, voorzitter. Ik had me eigenlijk nog niet eens zo uitgelaten over de verschillende moties en dat zal ik dan nu doen in deze termijn. Ik denk dat ik dan maar begin bij de motie van D66 over het terugbrengen van de stikstofuitstoot. Ik ben eigenlijk ook heel blij met deze motie, ik vind

hem heel sympathiek. Ik vind ook dat het getuigt van ambitie om verder te gaan in de duurzaamheidsopdracht en de ambitie die ook in de businesscase staat. Wat u eigenlijk zegt is: ik sta achter die ambitie, maar ik zou hem wel iets sneller willen en ik zou hem misschien juist met elektrisch aangedreven motoren willen. Nogmaals, ik sta daar achter. Ik denk ook dat het er vooral om gaat dat u zegt: op de kortst mogelijke termijn. Dat is eigenlijk een nieuw element. Ik zal mij daar tot het uiterste toe inspannen. Wat het enige punt is, maar dat geef ik mee – zo benadruk ik eigenlijk de motie ook van de VVD en dat verklaart misschien ook mijn kanttekening – dat het gaat natuurlijk wel om de kosten. Ook wat we nu in het plan hebben staan past precies binnen de financiële kaders. Als het zo zou zijn dat we door het versneld realiseren, mijnheer Wegter, van de duurzaamheidsopgave, als dat zou betekenen dat het niet lukt binnen de financiële kaders dan kom ik bij u terug. Maar in principe gaan we dit doen en ik weet ook dat in andere gemeentes deze motie is aangenomen, dus daar is breed draagvlak voor. Dus dat over de motie van D66. Over de motie van VVD en Larens Behoud en inmiddels waarschijnlijk ook van het CDA en misschien nog anderen: ik heb gezegd dat ik het waardeer dat er wordt meegedacht over de kritische succesfactoren van deze investingsoperatie. Dus ik omarm de doelstellingen. Ik heb alleen gezegd: denk nog eens na over het middel. Moeten we misschien openstaan – we – vanuit onze bestuurlijke verantwoordelijkheid voor mogelijk alternatieve vormen? En die zijn er wel en daarom dacht ik: ik weet dat het in andere gemeentes ook zo is, die hebben hun breder geformuleerd. De ChristenUnie in Huizen heeft dat gedaan en ik dacht: ik leg hem aan u voor. Want dan weet ik dat het draagvlak in de regio er al is en dat is het veel makkelijker om deze uit te voeren. Maar dat neemt niet weg dat als u erop staat en ik kan daar me ook wel iets bij voorstellen, u heeft goede ervaringen met de raad van commissarissen, ik heb zelf ook heel veel ervaring met raden van commissarissen vanuit verschillende posities en ook zelf als toezichthouder. Het hangt er heel erg vanaf hoe je het inbedt en hoe je het vastlegt in de statuten, welke opdrachten je meegeeft, welke taken. Dus daar hangt het echt vanaf. Daar kan natuurlijk stevig aan gewerkt worden, ik weet dat er een commissie al in wording is die hieraan gaat werken in de regio. Dus dat is het enige punt wat ik u wilde meegeven. Als u zegt: nou, wat mij betreft is het een raad van commissarissen. Dan ga ik daar natuurlijk mijn uiterste best voor doen, daar gaat het niet om. Ik weet alleen niet of ik dat precies zo kan gaan realiseren en dat is de opmerking die ik wilde maken. Eigenlijk alleen maar om u meer kans van slagen te, dus de motie ook – die dan waarschijnlijk hier ook breed gedragen zal worden – om die in de regio met succes in ieder geval ten uitvoer te brengen. Dat over deze motie, dus wat mij betreft geen enkel probleem. Ik zal me tot het – zoals u zegt: verzoekt het college zich tot het uiterste in te spannen – zal ik dat zeker doen en deze ook ter kennis brengen aan de regio en de colleges en raden. Dus die vraag heb ik hiermee denk ik beantwoord. Wat de Wmo betreft is toch een hele andere zaak. Ja, we kunnen natuurlijk juridische discussies gaan voeren en ik heb dit gedaan als collegelid in mijn uitvoerende taak. Ik heb dit heel zorgvuldig gedaan. Ik heb naast wat juridische expertise die ik zelf in huis heb, heb ik natuurlijk meerdere experts benaderd. Juristen maar ook advocaten. Omdat ik zeker wilde weten dat ik de goede weg bewandelde. Ze hebben mij gezegd, herhaaldelijk, en ook de accountant trouwens, dat heb ik nog nagevraagd of hij wel heel erg zeker wist dat dit probleem er lag. Hij heeft mij bevestigd dat het zo is, dus dat is de reden waarom ik dit gedaan heb en om geen enkele andere reden. Het probleem is: als je hem in huis houdt, dus je gaat hem zelf aanbesteden, dan is er een groot risico dat het niet gaat lukken. Om meerdere redenen. Het punt is dat wij als college de wettelijke taak hebben om te voorzien in deze vorm van vervoer. Dus dan heb ik gewoon, hebben wij als gemeente een probleem, want dan kun je die wettelijke taak niet uitvoeren. Ik heb geen enkele zekerheid, anders dan wat mevrouw Timmerman zegt, dat Latax mee gaat doen in die aanbesteding. Geen enkele zekerheid. Hij heeft het mij ook niet gezegd, ik heb hem ernaar gevraagd, hij heeft mij geen helderheid daarover kunnen geven op dit moment. Ik weet niet of hij dat in de toekomst gaat doen, geen idee, maar dan nog – stel dat hij het gaat doen – vraag ik me af of hij kan voldoen aan de eisen die we hebben, of hij die deskundigheid in huis heeft om dit aanbestedingstraject in te gaan, geen idee. Als hij het niet doet dan weten we niet welke partij we in huis halen. Het kan een partij zijn uit Lutjebroek, dat weten wij niet. Wij willen juist lokale ondernemers steunen. Er is geen enkele garantie dat die lokale ondernemer dat gaat doen. Dus er zitten heel veel haken en ogen aan en als we het hebben over een vergelijking die gemaakt is tussen de dienstverlening die de

regio kan bieden dan is het natuurlijk wel zo dat wij als voordeel hebben – als we het kunnen gaan bundelen met leerlingenvervoer en andere vormen van doelgroepen vervoer – dan kunnen we gebruik maken van synergievoordelen. Dat zal uiteindelijk wel opleveren dat het in ieder geval efficiënter gaat gebeuren. Het is een klein bedrijfje, Latax, prima, doet het hartstikke goed, dat heb ik ook nog in dat gesprek met hem waarbij ik opzegde heb ik ook nog gezegd: jullie hebben het altijd heel goed gedaan, daar zijn we heel erg blij mee. Maar goed, hij moet wel kunnen voldoen aan de moderne eisen van deze tijd en dat is op dit moment voor mij nog niet heel helder, of hij dat kan. Maar nogmaals, die aanbesteding, lokaal wordt echt een groot probleem en een risico. Dat risico kunnen wij niet lopen. Wat betreft het regionale contract, inbesteding of aanbesteding, wij moeten nieuwe contracten aangaan, omdat de oude contracten aflopen. De één op 1 januari, de ander op 1 augustus. Dus dit is het moment om een besluit te nemen over hoe je verder gaat en dan kan je – want dat hebben we gedaan – herover wat de beste constructie is. Zo is het tot deze inbestedingscasus gekomen, niet zomaar, en dat vind ik wel teleurstellend, dat moet mij toch van het hart: ik heb uitgelegd, meerdere malen, de mensen van de regio hebben dat gedaan, de colleges staan daar allemaal achter. Dit is niet zomaar een plannetje, dit is echt een heel degelijk plan. Het is door deskundigen beoordeeld, het is tegen het licht gehouden, een begeleidingscommissie van financieel deskundigen, van ambtenaren, ook vanuit onze eigen BEL. Er is heel hard en serieus aan gewerkt. Juristen zijn erbij betrokken geweest, accountants, het is echt een goede businesscase. Het stelt me teleur dat u zegt: wij vinden het eigenlijk allemaal helemaal niks. Ik vind dat jammer. Ik vind het eigenlijk ook misschien voor ons ook wel een gemiste kans als wij dit niet kunnen steunen, want u zegt: wij moeten er nou eigenlijk wel mee akkoord gaan, want de rest gaat ook akkoord en wij staan alleen. U heeft zelf wel gekozen om als laatste te besluiten. Dus daarmee bent u de laatste in de rij, het is wel zo.

De voorzitter: Mevrouw Van Hunnik, een interruptie van de heer Loeff.

De heer Loeff: Voorzitter, misschien om een misverstand weg te nemen: het is niet zo dat we dit zomaar een plannetje vinden. Wat ik heb willen benadrukken in de eerste termijn is ook de worsteling en de veelheid aan stukken. Ik ben er zeer van doordrongen dat het niet zomaar een paar A4'tjes zijn met wat getallen. Het is absoluut zo dat het een gedegen voorstel is. Het enige wat wij niet kunnen doen is in de toekomst kijken en dan is zowel bij aanbesteden als bij inbesteden er een heel groot vraagteken over wat we kunnen verwachten. Bij de één is er sprake van een opneinderegeling, wat dan uiteindelijk zou kunnen leiden tot meer kosten of met een goede raad van commissarissen tot meer efficiency en minder kosten. Bij aanbesteding zitten we misschien met marktpartijen die er niet zijn of die veel meer gaan vragen of die in de loop van de rit weer dingen gaan veranderen. Dus in die zin is het kiezen tussen twee grote vraagtekens. Ik wil wat dat betreft dus wel enige nuance aanbrengen: ja, we zouden het liefst zelf willen oplossen. Het allermooiste zou zijn als we het helemaal zelf zouden kunnen doen. We zijn Laren, we zijn initiatiefrijk, we hebben capaciteit en inbreng om dat te leveren. Misschien wordt dat wel met een paar goede commissarissen in regioverband, daar zijn we heel graag voor. Maar het is niet zo dat we daarmee het plan helemaal naar de prullenbak verwijzen, dat wil ik toch wel even gezegd hebben.

De voorzitter: Mevrouw Van Hunnik.

Mevrouw Van Hunnik: Ja, ik wil heel kort reageren op wat u zegt over de risico's en de ontwikkelingen. Er volgt nu net corona, hè? De business ziet er op dit moment heel anders uit. Als we kijken naar de cijfers, dat loopt gigantisch terug. Maar dan heb je toch als bedrijf in huis, dus als BV onder de regio, heb je een aanmerkelijk betere positie, want je bent veel flexibeler in te spelen. Dus dat geef ik nog maar even aan. Ik vind zelf: het grote plus van het inbesteden – en dan hou ik er verder over op, want anders gaan we toch weer die discussie voeren en dat wil ik eigenlijk helemaal niet ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer De Bondt.

De heer De Bondt: Even over het amendement wat ingediend is door Liberaal Laren en met name de toelichting die daarop gegeven is door mevrouw Timmerman. Ik moet u zeggen: het amendement is wat onze fractie betreft uiterst sympathiek. In de toelichting gaf mevrouw Timmerman aan dat zij beschikte over informatie waarbij het niet noodzakelijk zou zijn omdat Wmo-vervoer in Laren aan te besteden. Dat zou de positie van de gemeente van aanbestedder, uitbesteder in feite veranderen in die van onderhandelaar. Dan kun je eventueel ook minder aardige dingen eventueel ook in die onderhandelingen wegwerken. Dat zou dus ook dat vervoer nog weer verder kunnen verbeteren. Ik heb eigenlijk behoefte aan uw reactie op het feit: kan het zonder aanbesteding of niet? Want dat zou de argumenten die daar ook voor gegeven zijn door mevrouw Timmerman als wij in de onderhandelingspositie komen alleen maar versterken.

De voorzitter: Mevrouw Van Hunnik. Oh, mevrouw Timmerman, wilt u aanvullen?

Mevrouw Timmerman: Ja, ik wilde eigenlijk even aanvullen dat dat ook precies onze insteek is. Want datgene wat er in het verleden dan eventueel fout is gegaan bij de Latax, dat kan in een nieuw contract verbeterd worden.

De voorzitter: Mevrouw Van Hunnik.

Mevrouw Van Hunnik: Ja, was het maar waar dat dit kon. Ik heb me natuurlijk laten adviseren op dit onderwerp en als het zonder aanbesteding zou kunnen, dan ben ik de eerste die dat zou doen. Dus ik ben totaal flabbergasted over dit verhaal. Ik heb me echt door meerdere deskundigen laten voorlichten en adviseren, dus dan ben ik even uitgepraat, laat ik het zo maar zeggen.

De heer De Bondt: Voorzitter?

De voorzitter: Wacht even, hoor. Mijnheer De Bondt en daarna mevrouw Timmerman. Gaat uw gang.

De heer De Bondt: Dan nog een vraag. We verkeren een beetje in onzekerheid of het wel of niet kan. Mevrouw Timmerman niet, maar u wel.

Mevrouw Van Hunnik: Ik weet het wel, want ik heb daar onderzoek naar laten doen. Daar ga ik op af.

De heer De Bondt: Het kan natuurlijk zo zijn, als achteraf blijkt dat het toch niet via onderhandelingen zou kunnen, dat we het eventueel nog bij de regio zouden onderbrengen. De regio heeft daar ruimte voor geven, heb ik begrepen.

De voorzitter: Mevrouw Timmerman en dan mevrouw Van Hunnik. Dan gaan we proberen deze discussie een beetje, ik hoop dat mevrouw Van Hunnik dan ook dit goed kan verbinden.

Mevrouw Timmerman: Als ik daar op aan mag sluiten: het is inderdaad zo, want in de hele businesscase en het haalbaarheidsonderzoek van de regio komt het Wmo-vervoer van Laren niet voor. Dat staat ook heel duidelijk op pagina drie en dat is er ook altijd uitgelaten. Dus dat zou er, mochten er echt grote problemen komen, altijd nog als een soort bonus ingeschoven worden, maar dat heeft verder op de hele businesscase geen enkele invloed. Daarnaast is het zo dat, ik heb dit al een keertje opgevoerd en ik heb schriftelijk antwoord van de wethouder gekregen dat dit niet onder sociaal vervoer valt. Ik heb dat op de webinar toen gevraagd en dat blijkt dus niet zo te zijn volgens Europa Decentraal. Daar hebben ze mij ook de codes en de artikelen en dergelijke voor gegeven. Het valt er wel degelijk onder.

De voorzitter: Kan mevrouw Van Hunnik ... Wie probeert er?

De heer Calis: Mag er van de achterbank iets gezegd worden?

De voorzitter: Mevrouw Van Hunnik, als zij even haar betoog afmaakt dan geef ik het woord aan de heer Calis om haar aan te vullen.

Mevrouw Van Hunnik: Ik kom natuurlijk nu in een hele rare positie terecht, want ik moet kunnen afgaan op wat mijn adviseurs – en niet één of twee, maar drie adviseurs – hebben gezegd hierover. Wat in ieder geval wel zo is, en daar heeft mevrouw Timmerman gelijk in: wij zijn nu nog niet opgenomen in de casus. Waarom niet? Omdat wij eerder niet aangesloten waren bij de regio voor Wmo-vervoer, dus daarom zitten we er niet in. Maar dat we er nog bij kunnen, dat is duidelijk. Dat betwist ik ook absoluut niet, dat dat kan. Maar het ging er nu om dat ik puur gedaan heb wat ik moet doen, namelijk een situatie herstellen die onrechtmatig is. Die moest ik doen, dat heb ik al gezegd, niet omdat ik het zo leuk vind, maar omdat ik het moest doen. Ik heb mij daarvoor door meerdere mensen laten adviseren. Ik weet niet wat u nog meer van mij verwacht als wethouder, maar als u dit zegt dan wil ik wel heel graag weten waar dit vandaan komt en wie dan deze organisatie is, ik ken hem niet. Maar ik denk dat u die informatie dan misschien met mij wil delen.

De voorzitter: Ja, leden van de raad ...

Mevrouw Van Hunnik: Dat lijkt me verstandig, want ...

De voorzitter: We hebben best lang al ...

Mevrouw Timmerman: Voorzitter, ik heb een voorstel. Als we dat amendement nou gewoon aannemen en eruit halen, omdat het nergens in voorkomt, en niet in het businessplan en ook niet in andere plannen van de regio en daar ook niet op gerekend wordt kunnen we het er later, stel dat het, maar ik weet zeker dat het wel goed is. Ik heb mij echt heel goed laten inlichten door Europa, maar er is, u heeft zich ook laten inlichten en u heeft andere informatie gekregen, dus mocht het nou toch zo zijn dat wij ongelijk hebben, dan kan het er later alsnog ingeschoven worden.

De voorzitter: Leden van de raad, wij hebben best een lange aanloop naar deze discussie gehad en vanavond de bespreking van dit raadsvoorstel. Wij hebben veel informatie van mevrouw Van Hunnik gekregen en ik vind het toch ingewikkeld als voorzitter van de raad om zo'n bocht te gaan nemen op basis van informatie die eigenlijk nu niet zwart op wit op tafel ligt. Dat had hier eigenlijk al lang al tot ons moeten komen. Als mevrouw Van Hunnik mogelijk misschien even een schorsing wenst om ook overleg te hebben met het college – ik merk dat daar behoefte aan is – kan ik me voorstellen dat dat misschien nog duidelijkheid kan bieden. Ik zie nog een paar vingers, die geef ik even het woord en dan doe ik even een hele korte schorsing. Mijnheer Wegter.

De heer Wegter: Voorzitter, u haalt mij de woorden uit de mond. Ik ben met de wethouder flabbergasted dat nu met stelligheid wordt beweerd dat de informatie van de zijde van de wethouder niet klopt. Wanneer dat zo zou zijn dan hadden vanavond die stukken hier op tafel moeten liggen en hadden we daarover een oordeel kunnen vormen. Ik ben dus absoluut van mening dat we aan het college geen recht doen wanneer we nu in één keer proberen een bocht te maken, zoals u dat uitdrukt. Ik heb geen behoefte aan een schorsing, we kunnen dit amendement in stemming brengen en ik kan u nu al verzekeren dat ik zeer zal tegen stemmen. Dank u wel.

Mevrouw Timmerman: Mijnheer Wegter, de informatie van de wethouder hebben wij ook niet zwart op wit, hoe het precies allemaal zit met de regels. Er is alleen maar, er staat een regel in dat het boven de € 214.000 uitkomt en dus aanbesteed moet worden. Dat is alles. Ik ben het verder gaan uitzoeken.

De voorzitter: De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Voorzitter, het is eigenlijk meer even naar u: ik snap wel uw poging om de boel een beetje tot een afronding te brengen en te verbinden, maar het kan ons natuurlijk niet verweten worden dat op een vrij laat moment door een oppositiepartij grote stukken worden ingebracht. Dat hoort ook een beetje bij het politieke spel. Aan de andere kant wil ik toch wel in herinnering brengen dat wij zelf ook pas een paar dagen geleden de laatste stukken hebben, er stukken geheim zijn geweest of zijn. Dus in die zin vind ik het wel een beetje flauw dat ons dat nu verweten wordt, maar ik neem eigenlijk in tegenstelling tot de heer Wegter uw suggestie van schorsen wel even over voor twee minuten. Al was het maar voor de deugdelijke besluitvorming, dat het college dat amendement gewoon kan omarmen. We kennen allemaal hier hoe we wel eens met elkaar omgaan, er zit scherpte in, maar we moeten ook recht doen aan werk wat verricht is. Ik bespeur hier een meerderheid die dat amendement van mevrouw Timmerman, Liberaal Laren, wil steunen. Dus ik zou als college zeggen: schorsen even en komt terug met een antwoord. Dan weten wij in de raad wat we wel of niet gaan doen.

De voorzitter: De heer Van der Zwaan.

De heer Van der Zwaan: Voorzitter, we hebben in M&F hebben we een technische behandeling gehad. Dit is een politieke behandeling. We gaan nu weer terug naar technische behandeling. Daar heeft de hele M&F geen zin. Dus ik ben het met de heer Wegter helemaal eens.

De voorzitter: Mijnheer Van der Zwaan, daar heeft u ook een punt. Maar ik stel toch voor om even twee minuten te schorsen. Dan hebben de partijen tijd voor even overleg. Het is een schorsing in het betoog van mevrouw Van Hunnik. Over twee minuten vervolgen we het betoog.

Schorsing

De voorzitter: Leden van de raad, we vervolgen de vergadering en ik geef het woord aan mevrouw Van Hunnik, de wethouder.

Mevrouw Van Hunnik: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Allereerst zou ik toch willen benadrukken dat ik in dit hele proces met Latax het mijn doel is geweest om, naast dat ik verplicht ben – in ieder geval op basis van de gegevens die ik heb en de adviezen die ik heb van niet de kleinste partijen – om dit te moeten opzeggen vanwege onrechtmatigheid, ik voortdurend bezig ben geweest om in overleg met de heer Sebastiaan Rigter tot een oplossing te komen. Eigenlijk zit ik daar nog middenin. Dus wat dat betreft: laat dat vooral helder zijn, dat is mijn insteek. Dan even terug naar de nieuwe feiten waar mevrouw Timmerman mee komt. Voor mij in ieder geval zijn het nieuwe feiten, u zegt dat het niet zo is, dat hoor ik u zeggen, maar daar moet ik ook mee omgaan en ik vind eigenlijk dat ik toch de gelegenheid moet krijgen als wethouder om kennis te nemen van deze nieuwe insteken die ik niet ken. Ik kan ze ook niet beoordelen en ik zou dan zeggen op dit moment, gelet op de consequenties van dit amendement, om deze, ik wil ze in ieder geval met kracht ontraden, laat ik daar heel helder over zijn, maar ik zou wel graag willen weten hoe het in elkaar zit en de andere kant ook van uw zijde vernemen. Dan bent u wellicht bereid om hem om te vormen tot een motie en dan zouden we daarmee aan de slag kunnen gaan. Dat zou ik dan liever doen, dat vind ik ook een positieve manier om hiermee om te gaan.

Mevrouw Timmerman: Een motie, dan is het al aangenomen dat dat erbij zit, dus daar gaan wij absoluut niet mee akkoord. Wij willen ons amendement handhaven om eruit te komen en ik heb in uw vorige betoog ook allerlei zaken gehoord: dat weet ik nog niet en dat is nog niet uitgezocht en we zijn nog in overleg. Dat is des te meer reden om te zeggen: wij steunen het amendement als wethouder en wij gaan dat nog verder uitzoeken. Overigens, dat Europa Decentraal, dat is een site van de overheid die Europese aanbestedingsregels vertaalt naar de Nederlandse situatie. Ik heb van een paar juristen daar mijn

informatie vandaan. Ik had het heel graag helemaal schriftelijk willen hebben, maar u weet: Europese molens draaien niet al te snel. Ik heb vandaag deze informatie pas gekregen, nadat ik, en u was trouwens ook bij dat overleg, dat digitaal overleg en toen heb ik het ook gehad over een grens van sociaal, dat die anders ligt om te moeten aanbesteden. Daar heb ik schriftelijk een antwoord op gekregen. Toen werd er gezegd dat dat niet als sociaal kon worden aangemerkt en ik weet inmiddels, na een lang telefoongesprek vanmiddag om vijf uur, dat dat dus niet juist is en dat dat op een hele andere manier aangevlogen kan worden. Dus ik denk dat u Laren, in ieder geval deze kwetsbare groep, heel erg tekort zou doen als u nu zou zeggen: we ontraden het amendement en we gaan er gewoon in mee, geef me maar een motie, ik ga er wel even wat uitzoeken en dan zien we wel. Ik denk dat het op een hele juiste manier moet gebeuren. Haal dit er even uit, ga het uitzoeken. Ik wil daar graag bij helpen. Mocht ik ongelijk hebben, mocht Europa Decentraal ongelijk hebben, dan kan het er altijd nog ingeschoven worden. Daar is niets aan verloren, maar omgekeerd wel.

De voorzitter: Helder. Ik hecht eraan om toch nog iets onder uw aandacht brengen voordat ik de heer De Bondt het woord geef. Ik probeer recht te doen aan ieders inbreng en ik ben de voorzitter van deze raad en de burgemeester van u allemaal, maar ik wil u er toch op wijzen dat dit een amendement is, een forse ingreep, concreet – want daar kunnen we niet omheen als dat wordt aangenomen – op het beslisvoorstel van de raad. Dat ik het erg moeilijk vind als bewaker van de kwaliteit van het openbaar bestuur, om dat op deze vorm in stemming te brengen. Ik wil u dat echt wel goed ter overweging geven en proberen iets te doen en na te denken over de vorm waarmee u toch recht doet aan de gevoelens die u hier tot uiting wilt brengen. Mijnheer De Bondt.

De heer De Bondt: Voorzitter, uw opmerking neem ik zeer ter harte. Dat was ook in feite de reden waarom ik u zou willen vragen voor een schorsing van een minuut of vijf.

De voorzitter: De vergadering is geschorst voor vijf minuten.

Schorsing

De voorzitter: We doen het als volgt, want het is een serieus onderwerp, we doen een derde termijn. Mevrouw Van Hunnik, de heer De Bondt had gevraagd om een schorsing. Mijnheer De Bondt, u mag na de schorsing uw toelichting geven. Gaat uw gang.

De heer De Bondt: Dank u zeer, voorzitter. Het interne overleg, maar ook met andere fracties, heeft bij mijn fractie tot de conclusie geleid dat wij de suggestie of het voorstel van het college volgen en dat wij een motie met dezelfde strekking over Latax wel zullen steunen en het amendement niet.

De voorzitter: Mijnheer De Bondt, een dergelijke motie ligt nu niet op tafel, hè? De motie waar u het nu over heeft ligt nu niet op tafel.

De heer De Bondt: Nee, maar ik neem aan dat u daar nog gelegenheid voor biedt, als Liberaal Laren daarom vraagt.

De voorzitter: Mevrouw Timmerman, u wordt om een reactie gevraagd.

Mevrouw Timmerman: Nou, ik zit met een probleem en dat wil ik eigenlijk opgehelderd zien. Ik krijg van niemand een goed antwoord. Als we een motie maken en die wordt aangenomen om nog verder onderzoek te doen om eruit te komen, dan is dit voorstel wat vanavond ter tafel ligt al aangenomen en hebben wij het Wmo-vervoer al aan de regio gegeven. Mijn vraag is eigenlijk: hoe komen we daar dan weer vanaf?

De voorzitter: Mevrouw Van Hunnik, alle ogen zijn op u gericht.

Mevrouw Van Hunnik: Ik heb daarnet gezegd van: als het een motie wordt ga ik het onderzoek opnieuw doen, dan ga ik kijken wat mevrouw Timmerman kan produceren aan stukken en onderbouwing en dan ga ik dat bespreken met de adviseur. Dat is het punt. Dus die toezegging doe ik.

Mevrouw Timmerman: Ik heb nog steeds geen antwoord gekregen. Een antwoord is: hoe doen we dit bestuurlijk? Want je kunt dan niet zeggen: je geeft eerst iets aan de regio en daarna, hoe haal je het er dan daarna weer uit?

Mevrouw Van Hunnik: Dat zou je dan pas doen per 1 januari 2021.

Mevrouw Timmerman: Dat is ook de reden waarom wij met het amendement kwamen, om het eruit te halen. Dan kunnen we met elkaar gaan overleggen en dan kan het er altijd nog ingeschoven worden, omdat de regio totaal niet op de Wmo rekt. Met geen enkel onderzoek, geen enkel haalbaarheidsonderzoek, financieel niet, nergens op. Vandaar dat ik het wilde omdraaien, want anders zeg je eerst iets toe en daarna zeg je: ja, maar we willen het weer terug hebben. Dat kan niet, bestuurlijk.

De voorzitter: Mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Vasthouden wat mevrouw Timmerman nu zegt. Je kan dan ook net andersom redeneren. De regio heeft er geen rekening mee gehouden, dus er is niks georganiseerd of iets wat dan ook. Dat kost ook tijd en als mevrouw Van Hunnik als wethouder dan de komende weken, in die periode dat de regio dit nog niet heeft, effectueert ons besluit, dan met de grootst mogelijke snelheid deze zaak onderzoeken, want zo ingewikkeld zou het dan ook weer niet moeten kunnen zijn, is mijn redenatie. Dan zouden die twee termijnen bij elkaar kunnen komen, mevrouw Timmerman. Soms is politiek ook – toen we het daar vanmiddag ook met elkaar over de telefoon hadden – keuzes maken. Als dit het moment is om met een motie in meerderheid – en ik daagt dan eigenlijk ook wel uit dat Larens Behoud meedoet – dat we gewoon zeggen, dan kan de wethouder zich ook gesteund voelen dat het echt serieus menens is. Zij kijkt er dan naar mevrouw Timmerman moet dan toch ook het ideaalbeeld hebben dat ze de politiek voor de poorten weg heeft gesleept, dat de wethouder toch nog op het allerlaatste moment nieuwe informatie beoordeelt. Dat zou wel het meest genereuze vanavond kunnen zijn wat we hier met elkaar kunnen besluiten dan.

De voorzitter: Dit is een verzoek vanuit de fractie van het CDA aan de wethouder. Misschien kan de wethouder daarop reageren.

Mevrouw Van Hunnik: Ja, dat sluit eigenlijk aan bij wat ik net heb aangeboden. Dus ik zou het een goed idee vinden, een goede suggestie. Ik krijg overigens wel een berichtje uit de regio van de deskundige van het contractbeheer, dat het inderdaad toch niet kan wat u zegt. Maar ik ben er niettemin – dat het niet kan wat mevrouw Timmerman zegt – maar niettemin wil ik toch graag de tijd om dit te bestuderen, want het is voor mij nu even niet genoeg, ik wil het nu echt tot op de bodem uitzoeken.

Mevrouw Timmerman: Daar ben ik het helemaal met u eens, het moet inderdaad tot op de bodem uitgezocht worden. Wat wilde ik ook alweer zeggen? Laten we dan met de motie meegaan, maar dan moet er wel in die motie heel duidelijk moeten verwoorden – of tenminste, zullen we zo een motie moeten maken – zullen we heel duidelijk moeten verwoorden dat als er inderdaad het Wmo-vervoer is toegevoegd aan de regio, omdat u zegt dat het onrechtmatig is. Als dat dus niet zo blijkt te zijn, dat dan het besluit kan worden teruggedraaid. Om het aan de regio toe te voegen.

De heer Van den Berg: Dat was mijn suggestie net, voorzitter. De suggestie is niet om iets terug te halen. De regio heeft er geen rekening mee gehouden, dus alles moet nog uitgezocht worden en uitgerekend worden. Wij nemen nu een besluit vanavond, het zit er dan in. In de komende maand gaan de wethouder/alle ambtenaren die hierbij betrokken zijn gaan het uitzoeken en dan krijgen wij een actie terug: wel of niet. Want zo werkt dat volgens mij bij een motie, dan komt er een antwoord terug wat het dan geworden is. Ik geloof heilig wel, want we moeten ook vertrouwen hebben: als de wethouder zegt dat ze het nu tot de bodem uitzoekt dan wil ik eigenlijk voor haar het pleidooi houden dat ze het nu ook al tot de bodem heeft uitgezocht, alleen er is verwarring gezaaid en daarop wil ze nog een keer acteren. Dan zeg ik gewoon: ook niet te ingewikkeld maken. We nemen de motie aan, het zit er in en in de komende maand is de regio, mevrouw Timmerman, echt nog niet zover dat er onomkeerbare stappen zijn gezet. Dus laten wij het andersom formuleren: dat we de motie aannemen, dat we het onderzoeken en de regio die wacht in dit geval in ieder geval voor Laren nog even een maand met stappen zetten.

De voorzitter: Wacht even, hoor. Ik geef nog één keer het woord aan mevrouw Timmerman en dan kijk ik nog één keer rond en dan ga ik even schorsen met de griffier, want ik wil vanavond de besluitvorming goed kunnen afronden, we moeten dit netjes kunnen doen en ook de wethouder moet haar toezegging goed kunnen uitvoeren. Dus ik heb daarvoor ook even behoefte aan een schorsing, maar mevrouw Timmerman, gaat uw gang.

Mevrouw Timmerman: Mijnheer Van den Berg, ik begrijp heel goed wat u zegt, dat de regio er geen rekening mee heeft gehouden. Dat is wat ik ook al een aantal keren heb gezegd. Maar wij nemen vanavond een besluit en als wij vanavond officieel besluiten dat het Wmo-vervoer onder de regio valt dan heb je een officieel besluit genomen en daar zit het in.

De voorzitter: Mijnheer Wegter.

De heer Wegter: Voorzitter, maar het ligt tegelijkertijd in de politiek. Het feit dat deze raad van mening is dat onderzocht moet worden of er mogelijkheden zijn om alsnog de doelstelling te krijgen die u beoogt met uw amendement. Dit lijkt mij volstrekt redelijk. U hebt zich helemaal niet definitief verkocht, dat is niet aan de orde. U hebt in principe een akkoord gegeven aan dat voorstel zoals het er ligt, maar u vraagt aan het college nog nader te onderzoeken en dat ook aan de raad te rapporteren wat de mogelijkheden zijn om alsnog een alternatieve oplossing te bewerkstelligen met betrekking tot de Wmo. Als u wilt kan ik in de schorsing kan ik snel een dictum maken voor de motie, anders zitten we hier om twaalf uur nog. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Nu ga ik even reageren op wat de heer Wegter zegt. Volgens mij is die zin, als we die op papier zetten zeggen we precies wat we hier vanavond willen bereiken.

De voorzitter: Mevrouw Van Hunnik.

Mevrouw Van Hunnik: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik begrijp dat het ook mogelijk is om het besluit te nemen en dat voor 1 januari terug te draaien, dat kan. Dat kunnen wij als raad ook doen, of u als raad. Dus waarom gebruiken we die optie niet?

Mevrouw Timmerman: Dat is prima, dat vind ik een hele goede.

De voorzitter: Helder.

Mevrouw Van Hunnik: Als daar aanleiding toe is natuurlijk.

De voorzitter: Ik schors de vergadering.

De heer Zwaan: Mijnheer de voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Van der Zwaan, hierbij schors ik echt wat. Mijn voorzitterschap wordt werkelijk ook aan alle kanten deze zaal doorgestuiterd vanavond. Maar het moet maar eventjes zo.

De heer Zwaan: Ik heb een klein beetje bezwaar om te zeggen: 1 januari. Dit is een nieuw onderdeel die op deze manier voorkomt om ons besluit. Ik vind dat een onderdeel maximaal een kleine tijd moet krijgen om het op te lossen en niet tot 1 januari. Dit mag geen slepend iets zijn, dus dit onderzoek moet binnen voor mijn part 3 weken rond zijn en dan is dit onderdeel ervan weer afgelopen.

De voorzitter: Er ligt vanavond een raadsbesluit ter tafel waar grondig onderzoek naar is gedaan, waar hard aan is gewerkt door de wethouder, waarin we ook meerdere keren op de hoogte zijn gesteld van de stand van zaken, meerdere keren de kans hebben gehad in te grijpen. Als we dat besluit vanavond nemen dan is dat dus ook een genomen besluit, ook om de Wmo eruit te halen met de toevoeging van mevrouw van Hunnik als blijkt dat uit mijn onderzoek gaat blijken dat wij alsnog tot de conclusie willen komen om het Wmo eruit te halen, dan kunnen wij dat dus nog voor 1 januari terugtrekken. Dat is dan onderdeel van het verslag van vanavond. Dan schors ik nu de vergadering om een alternatieve motie – want daar is toe oproepen – te maken van een dergelijke strekking om die oproep aan de wethouder te doen. Daarna gaan we over tot besluitvorming. De vergadering is twee minuten geschorst.

Schorsing

De voorzitter: Willen de leden van de raad alstublieft gaan zitten? Mijnheer Wegter. Mijnheer Loeff. U bent uitberaad. Volgens mij is in de schorsing een motie gemaakt. Dat betekent dat ik mevrouw Holtslag die de redactie daarvan heeft gevoerd even de ruimte geven om het dictum van de motie voor te lezen. Mevrouw Holtslag, gaat uw gang.

Mevrouw Holtslag: Het amendement is een motie geworden en het dictum van de motie luidt als volgt: verzoekt het college te onderzoeken of het mogelijk is het Wmo-vervoer van Laren zonder openbare aanbesteding te regelen en de uitkomsten van dit onderzoek uiterlijk 1 september 2020 aan de raad voor te leggen en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter: Leden van de raad, wij gaan eerst over het hoofdvorstel stemmen en daarna pas komen de motie zijn orde. Zeker wel. Eerst het hoofdvorstel en daarna pas de moties, dat is de goede volgorde.

De heer De Bondt: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer De Bondt.

De heer De Bondt: Daar heb ik toch wel enigszins moeite mee. In die zin dat de motie over de raad van commissarissen voor mijn fractie – ik heb dat ook in de eerste termijn aangegeven – doorslaggevend is voor de steun al dan niet aan het voorstel van het college. Dat weet ik pas op het moment dat die in stemming is geweest.

De voorzitter: Mevrouw Klingenberg. Mensen, ik wil echt ... We gaan niet eerst een andere orde hanteren en moties voor hoofdvorstellen in stemming brengen. Volgens mij weten we precies allemaal wat inmiddels de uitslag van de stemming over de moties is. Daar moeten we ons dan maar ook een beetje op gaan vertrouwen. Mevrouw Klingenberg.

Mevrouw Klingenberg: Voorzitter, ik kan heel kort zijn. Ik denk dat mijnheer De Bondt dan een amendement ervan had moeten maken.

De voorzitter: Volgens mij heeft u groot vertrouwen in de uitkomst van deze stemming. Ik breng in stemming het hoofdvoorstel over het doelgroepenvervoer. Ik ga niet alle beslispunten meer voorlezen, u kent ze. Ik breng het nu in stemming. Willen de fracties die het voorstel steunen hun steun nu kenbaar maken? Dat zijn de fracties van de VVD, D66, Liberaal Laren, het CDA, Larens Behoud. Daarmee is het hoofdvoorstel unaniem aangenomen. Dan gaan we stemmen over de moties. Ik kom bij de motie van de VVD en Larens Behoud.

De heer Vos: Mijnheer de voorzitter, dat is volgens mij niet unaniem.

De voorzitter: Excuus, mijnheer Vos. Alle partijen hebben ingestemd, exclusief Groen Laren.

De heer Vos: Dank u wel.

De voorzitter: Dan kom ik over de motie van de VVD en Larens Behoud, die oproept het college zich tot het uiterste in te spannen om bovengenoemde eisen aan het regionale doelgroepenvervoer als bedrijf te realiseren en deze motie ter kennis brengen van de regio en de colleges en de raden van de betrokken gemeenten. Kunnen de partijen die deze motie steunen hun steun kenbaar maken? Dat zijn de fracties van de VVD, D66, Liberaal Laren, het CDA en Larens Behoud. De motie is aangenomen. Dan kom ik bij de motie van D66, die het college verzoekt bij de regio Gooi en Vechtstreek met betrekking tot het wagenpark van het nieuw in te richten doelgroepenvervoer erop aan te dringen een uiterste inspanning te leveren om dat op de kortst mogelijke termijn het totaal van de beschikbare vervoersmiddelen voor tenminste vijftig procent is uitgerust met elektrisch aangedreven motoren, zodat de te verwachten negatieve ecologische effecten van het gebruik van de vervoersmiddelen – fijnstof, geluidshinder et cetera – significant worden gereduceerd. Kunnen de fracties die deze motie steunen hun steun kenbaar maken? Dat zijn de fracties van Groen Laren, de VVD, D66, Liberaal Laren, het CDA en Larens Behoud. De motie is aangenomen. Dan komen we tenslotte aan de motie van Liberaal Laren over het onderzoek naar de rechtmatigheid van de aanbesteding. Mag ik het zo samenvatten? Kunnen de fracties die de motie steunen hun steun kenbaar maken? Dat zijn alle fracties, daarmee is deze motie ook aangenomen en weet ik zeker dat mevrouw Van Hunnik zich tot het uiterste gaat inspannen om dat goed uit te zoeken. Daarmee is het agendapunt doelgroepenvervoer afgerond en is het hoofdvoorstel aangenomen.

5. Moties vreemd aan de orde van de dag

De voorzitter: Dan kom ik bij agendapunt vijf, de moties vreemd aan de orde van de dag. Dat zijn drie moties van de fractie van D66. Mag ik voor de eerste motie, 'De economische schade van het coronavirus', het woord geven aan de heer Wegter. Wacht, mogelijk kan hier even een wijziging in de zaal optreden voor de woordvoerder vanuit het college. Misschien is het een idee als mevrouw Van Hunnik even van stoel wisselt met wethouder Calis, die de beantwoording van de moties gaat doen. Mijnheer Wegter, aan u is het woord.

De heer Wegter: De steun aan de horeca als eerste te behandelen, als tweede de economische schade en de derde de andere motie. Hoewel er natuurlijk een duidelijk verband is tussen de drie, want dat is de feitelijke aanleiding van deze drie moties is gebaseerd op het feit dat we ons uitermate zorgen maken over de gevolgen van de coronacrisis voor onze lokale ondernemers. Wij zijn van mening dat er tijd geboden is gezien de extreme situatie waarin we dreigen te belanden, dat alles in het werk moet worden gesteld om de effecten daarvan te mitigeren voor zover mogelijk. Natuurlijk moet dat in de eerste plaats op landelijk gebied gebeuren, maar ik vind dat wij ook op lokaal niveau daar waar mogelijkheden zijn, dat we die tenminste moeten onderzoeken om daarmee recht te doen aan het streven van die ondernemers om het

hoofd boven water te houden. Nu is de horeca in het bijzonder natuurlijk geraakt, ook de andere ondernemers natuurlijk, maar we willen ons vanavond in het bijzonder richten op de horecasector. Daarmee niets afdoende aan de grote problemen die ook de andere ondernemers natuurlijk ondervinden. In dat kader, en misschien is het verstandig dat ik eigenlijk mijn motivering doe betrekking hebben op de drie moties gelijktijdig, als u mij toestaat. Want de aanleiding is in feite dezelfde.

De voorzitter: Mijnheer Wegter, ik heb daar geen bezwaar tegen. Gaat uw gang.

De heer Wegter: Dank u zeer. De horeca wordt dus bijzonder geraakt en wij zijn van mening dat binnen onze mogelijkheden gekeken moet worden waar wij inderdaad zouden kunnen acteren. Bijzonder Laren is een instantie in Laren die de ondernemers vertegenwoordigt, inclusief de horeca. Het lijkt ons redelijk dat de gemeente c.q. het college contact opneemt met Bijzonder Laren om te kijken of er mogelijkheden zijn om met betrekking tot de horeca bepaalde initiatieven te ontwikkelen. In het bijzonder hebben wij daar gedacht aan de mogelijkheid om eventueel te zien of er vergunningen zouden kunnen worden verleend met betrekking tot een mogelijk terras of terrassen op de Brink, maar natuurlijk ook aan andere mogelijkheden kunnen worden gedacht die een verruiming van het terrassenbeleid mogelijk maken. Daarbij gaat het er ons om dat de betrokken ondernemers, Bijzonder Laren die dat vertegenwoordigt en het college gezamenlijk creatief moeten nadenken welke mogelijkheden er zijn. Nogmaals, zijn er geen mogelijkheden om welke reden dan ook, dan moeten we daarvan kennisnemen en dan moeten we dat accepteren. Maar wij zien op dit moment, zoals niet alleen wij, maar ook bijvoorbeeld in Hilversum en ik zie vanavond de Gooi en Eemlander waarin staat: de Kerkbrink Hilversum wordt een groot terras, horecaondernemer serveren gezamenlijk op het plein, Groest mogelijk fietsvrij. Kortom, het is niet alleen initiatieven van hier, maar ook in andere gemeenten tenminste aan de orde is, overwogen kan worden. Alleen achteroverleunen en zeggen 'er kan niks' lijkt mij geen signaal waar de ondernemers en de burgers van Laren iets mee opschieten. Dus het is vanuit deze extreem moeilijke situatie dat ik een klemmend beroep doe op deze raad, om een signaal af te geven aan de ondernemers en aan de burgers, dat wij mee willen denken om te zoeken naar mogelijkheden die de ellende enigszins kunnen verminderen. Natuurlijk, als men spreekt over eventueel terrassen op de Brink heeft dat bepaalde gevolgen. Dat moet natuurlijk in alle ernst bekeken worden. De ecologische waarde van de Brink moet natuurlijk zonder meer gerespecteerd worden. Maar met enig kunst- en vliegwerk lijkt het ons mogelijk om daar in ieder geval over na te denken welke mogelijkheden er zijn om met de creativiteit van de ondernemers en met de inzet van Bijzonder Laren – ook de financiële middelen van Bijzonder Laren – om te kijken wat er eigenlijk mogelijk is. Dan komen wij dus tot drie specifieke voorstellen. Het eerste voorstel heeft dus te maken met een verzoek aan de gemeente om samen met Bijzonder Laren en de ondernemers na te denken of op de Brink iets mogelijk is. In tweede instantie vragen we in een andere motie om in meer algemene zin met belangenbehartigers en ondernemers te kijken waar mogelijkheden zijn voor de verruiming van de verschillende regelingen die er bestaan, openingstijden of vergroting van terrassen. Nogmaals, als dat allemaal niet kan, als – laat ik een voorbeeld noemen – bij Het Paard geen groter terras kan worden gemaakt dan moeten we dat natuurlijk zonder meer accepteren. Maar de mogelijkheden dienen in ieder geval onderzocht worden. De laatste motie heeft betrekking op het feit dat wij denken, wat overigens al in Hilversum is besloten, we zouden toch minstens kunnen vragen aan het college om te onderzoeken of het wellicht mogelijk is om de precario voor dit jaar niet te heffen. Dat lijkt ons in ieder geval een redelijkheid om dat te onderzoeken. Mocht het college om welke reden dan ook menen dat het niet mogelijk is dan zou ik dat graag horen van het college, maar om dat te onderzoeken lijkt me dat het minste wat van het college gevraagd kan worden. Ik denk dat we daarmee de belangen niet alleen van ondernemers, maar ook die van Laren in zijn geheel dienen. Dank u zeer.

De voorzitter: Zijn er nog fracties die hier nog iets aan willen toevoegen? De heer Loeff en daarna de heer Van den Berg.

De heer Loeff: Voorzitter, ik ben eigenlijk wel een beetje verbaasd over deze motie van D66. Ik lees net op onze website dat er een idee is om de openbare ruimte beter te benutten onder de naam Summer Village, in de Laarder Bel van 14 mei een interview met Leen van der Pols en Roel Willems van de ondernemersvereniging Bijzonder Laren. We denken in dat kader bijvoorbeeld aan een Summer Village op de Brink: een halfopen terras waar verschillende horecagelegenheden, winkels, maatschappelijke organisaties en kunstenaars zich kunnen presenteren.

De heer Wegter: Prima.

De heer Loeff: Ik ben een beetje stil dat u dat prima vindt, mijnheer Wegter, want ik denk ten eerste, dat staat er ook: heeft u zelf een idee, komt u bij Bijzonder Laren. Dat idee is er dus wel, maar ook nog niet, want het is volstrekt onduidelijk wat die ondernemers willen en of ze dat willen. Ik vraag me daadwerkelijk af of we dan allemaal meteen maar met een motie het college op pad moet sturen om openingstijden te verruimen, afdakken mogelijk te maken en een soort nieuwe festival te organiseren, terwijl evenementen tot 1 september gewoon bij wet verboden zijn. Ik vind dat we daar zeer terughoudend in moeten zijn, dus ik ben heel benieuwd hoe het college hierop reageert.

De voorzitter: Wacht even. Mijnheer Van den Berg en daarna weer terug naar mijnheer Wegter.

De heer Van den Berg: Ik heb eigenlijk niks toe te voegen. Ik heb een ander mailtje voor me, maar dezelfde tekst en wat daar nog extra aan toegevoegd moet worden: dat het inderdaad nog de vraag is of ondernemers daar ook überhaupt interesse in hebben. Maar voor de rest heeft de heer Loeff eigenlijk het al uitgesproken, dus ik sluit me daarbij aan.

De voorzitter: Mijnheer De Bondt. Dan kan ook de heer Wegter reageren en daarna geef het woord aan het college. Mijnheer De Bondt.

De heer De Bondt: Voorzitter, als je terrasverruiming wilt en ook aan de sluitingstijden gaat morrelen dan heeft dat consequenties voor de omgeving. Sluitingstijden hebben direct effecten op de omwonenden. Meestal is het wel zo: hoe later op de avond, hoe luidruchtiger het wordt. De oplossing die aangereikt wordt: terrasvergroting kan lang niet overal. Meestal niet, eerlijk gezegd, als je gewoon kijkt naar de situatie van 't Bonte Paard, Mauve, Brink20, Loetje. Het wordt uitermate lastig om daar het terras te vergroten als je dat al zou willen. Voorzitter, als je dan zegt: misschien kunnen we wel op de Brink terecht. Dan geldt dat misschien voor drie bedrijven die aan de Brink zitten, maar niet voor al die andere bedrijven en schep je dus een ongelijkheid ten opzichte van anderen. Bovendien heeft mijn fractie ook moeite dat je de horeca eruit licht en bijvoorbeeld niet de winkeliers en andere kleine ondernemers. Ik begrijp die voorkeur wel van D66, maar gelijke monniken, gelijke kappen.

De voorzitter: Mijnheer Vos wil ook nog graag reageren. Dan heeft u een reactie van alle partijen bijna, mijnheer Wegter. Eén momentje nog.

De heer Vos: Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat het in ieder geval een nieuwe betekenis geeft aan het begrip 'natte gemeente' als we dit allemaal gaan doen. Het is ook bovendien buitengewoon prematuur, lijkt mij. Als je ooit al open kan per 1 juni, als, als, als. En dan gaan we nu al denken binnen die marges die verantwoord zijn en die door de regering worden aangegeven gaan wij nu al denken hoe we die marges moeten gaan oprekken. Dat lijkt mij een buitengewoon vreemde figuur, om nu al na te gaan denken hoe we eventuele veiligheidsmarges in Laren in het kader van het stimuleren van de horeca, waar volgens mij ook een merkwaardig teken vanuit gaat, om daar al over na te denken.

De voorzitter: Mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman: Ik kan het alleen maar met alle voorgaande sprekers volkomen eens zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Wegter en daarna geef ik het woord aan de heer Calis.

De heer Wegter: Ik heb uitdrukkelijk gezegd, voorzitter, dat alles wat bedacht zal kunnen worden, dat dat natuurlijk in overeenstemming moet zijn met bestaande regelgeving. Ik heb het niet over oprekken van regelgeving, wij hebben gezegd: wij verzoeken te onderzoeken waar mogelijkheden zijn om bepaalde zaken te kunnen ondernemen zonder daarmee ook geweld aan te doen met betrekking tot de bestaande regelgeving. Als van de zijde van Laren Behoud gesproken wordt over Summer Village: ik sta daar volledig buiten, ik heb daar geen enkele mening over. Ik stel alleen vast dat we kunnen nadenken over mogelijkheden die de ondernemers op één of andere manier kunnen helpen, daar gaat het om. Daarmee wil ik zeker niet zeggen, mijnheer De Bondt, ik heb dat trouwens in mijn eerste termijn ook gezegd, dat ik daarmee geen zorgen heb over de ondernemers die buiten de horeca zitten. Natuurlijk heb ik dat. Maar dat betekent nog niet dat ik daarmee het recht niet zou hebben om met betrekking tot de horeca specifieke ideeën naar voren te brengen. Het één sluit het ander beslist niet uit. Een laatste opmerking, ik vraag in de derde motie of het college wellicht kan overwegen na te gaan of het mogelijk is – u merkt mijn woordkeuze – mogelijk is om na te gaan, et cetera, of de heffing van de precario mogelijkerwijze zou kunnen worden geannuleerd. Daar heb ik van geen van de andere collega's iets over gehoord. Dank u wel. Nog een laatste opmerking, voorzitter, en het spijt me zeer dat moeten zeggen: de ietwat laconieke, zo niet lacherige wijze waarop dit naar mijn opvatting uitermate ernstige probleem worden benaderd doet naar mijn opvatting geen recht aan de zorgen die in de samenleving leven met betrekking tot de effecten van de corona. Als dan schampere opmerkingen gemaakt worden dat met name deze fractie zoveel behoefte heeft om met name de horeca te steunen dan acht ik dat een ondermaatse opmerking. Dank u zeer.

De voorzitter: Mijnheer Calis.

De heer Calis: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. De drie moties zijn mij zeer sympathiek, maar wat hier eigenlijk aan de orde gesteld wordt is het grote dilemma wat ook op nationaal niveau onderkend wordt en niet alleen nationaal niveau, maar ook internationaal is: de gezondheid versus economie. Als D66 nu een suggestie doet over de Brink dan lijkt dat aan te sluiten bij ideeën rond Summer Village die bij Bijzonder Laren vandaan komen. Ik meen dat ik al in een eerdere commissie heb meegedeeld dat het college aansluit bij Bijzonder Laren en dat er ook gesprekken zijn over en weer dat de wethouders aan zullen sluiten bij een zogenaamde post-corona-denktank om te kijken hoe we met z'n allen – gemeente en Bijzonder Laren, de ondernemers – zo veel mogelijk kunnen stimuleren dat de economie weer op gang komt en de tegenslagen van de huidige crisis kunnen dempen. Dus dat aspect kan ik mijnheer Wegter ervan verzekeren: dat is staand beleid. We hebben ook nog ambtelijke steun toegezegd, dus wij zijn daar heel serieus in en vinden het ook belangrijk dat op welke manier dan ook dat wij onderzoeken als college om te kijken welke krachten, ideeën, maatregelen wij kunnen nemen om hieraan mee te werken. Specifiek over uw idee om de Brink te gebruiken, daar heeft u al wat reacties op gekregen. Het punt is: wij leven met een noodverordening en die is nog – ik meen gisteren – geactualiseerd. De noodverordening die geldt regionaal en die noodverordening zegt: bij eetgelegenheden mag alleen verkocht, afgeleverd worden voor waren die niet in de onmiddellijke nabijheid genuttigd zullen worden. Dat betekent uitdrukkelijk dat terrassen nu nog uit den boze zijn. Er is een verwachting dat dat wellicht rond 1 juni versoepeld zou kunnen worden en dan verwacht ik ook dat de cafés, restaurants maatregelen zullen nemen om dan binnen een anderhalve meter-economie te kunnen realiseren. Als u zegt, nogmaals terugkerend op de Brink, u heeft het ook al gehoord in andere commentaren: daar hebben ondernemers zelf nog niet op gereageerd. Niet alleen dat het wellicht voor de hand ligt om alleen te kijken naar ondernemingen die rechtstreeks naast de Brink liggen, maar ik zie ze nog niet één, twee, drie de hele tijd met volle bladen bier over de Torenlaan en de

Brink heen en weer schuiven. Als je zegt: andere ondernemingen die gaan daar iets inrichten. Dan moeten daar onderkomens voor gemaakt worden, er moet extra personeel. Terwijl we denken dat een mogelijke service – zij het op beperkte schaal en met beperkingen – over een paar weken op hun eigen terras gerealiseerd kunnen worden. Dan zegt u: kunt u het terrassenbeleid versoepelen? Kunt u meewerken aan, waar mogelijk, het groter maken van een terras? Daar heeft mijnheer De Bondt ook uiterst zinnige dingen over gezegd. Een terras, waar het mogelijk is, en dan moet het geen hinder veroorzaken voor het verkeer, geen hinder voor voetgangers en natuurlijk moet je dat in goed overleg doen met omwonenden vanwege het aspect van de overlast die genoemd zijn. Wij denken met u dat het mogelijk moet zijn om daarin actief mee te bewegen, dus wij staan er zeker voor open, maar kunnen dat niet in brede zin zo toezeggen, want daar zijn ook weer allerlei beperkingen aan. Dan als laatste zegt u: kunt u besluiten om geen precario te heffen? Te onderzoeken. Het punt is dat, ook daar zeg ik weer: gelijke monniken, gelijke kappen. Ik heb ook in de Gooi en Eemlander gelezen dat het college van Hilversum gaat voorstellen om de precario te schorsen, omdat de terrassen niet benut kunnen worden en dus geen opbrengsten geven. Dat geldt voor elke onderneming die huur moet betalen en geen inkomsten heeft. Dat geldt ook voor de pedicuresalon, die is nu wel open, maar de kappers zijn ook maanden dicht geweest. Wij hebben een regeling – en die hebben we ook regionaal afgestemd – dat ondernemers, alle ondernemers kunnen hun verzoek indienen voor ondersteuning. Bij dat verzoek tot ondersteuning, daar geldt ook voor dat maatwerk mogelijk is als blijkt dat, een deel van de ondersteuning moet je kwijtschelden. Dan kent Laren daar de mogelijkheden voor, maar die willen we niet op voorhand al breed in de markt zetten. We hebben nu ook gezegd, ik heb met een paar ondernemers gesproken die zeggen: dit is wel heel erg moeilijk voor ons, moeten wij dit betalen? Dat gaat ook over precario. We hebben gezegd: laten we in de eerste instantie in elk geval de betalingen aanhouden. We geven u uitstel van betaling, daar zijn we heel soepel in, en dan als we verder zijn in de economische ontwikkeling, als we zien hoe we de crisis eventueel het hoofd kunnen bieden dan zullen wij daar gezamenlijk over praten hoe wij die rekeningen gaan behandelen. Dat geldt niet alleen voor de horeca, dat geldt voor elke onderneming.

De voorzitter: Mijnheer Wegter, gaat uw gang.

De heer Wegter: Dank u, wethouder, voor uw antwoord. Ik beperk mij even tot de precario-motie, die ik als volgt – als u mij toestaat, voorzitter – zou willen amenderen om daarmee tegemoet te komen aan de opmerking van de zijde van het college. Mag ik de motie dan voorlezen in de gewijzigde vorm? Rekening houdend met de opmerking van het college. Als u mij toestaat. De gemeenteraad van Laren, gelet op artikel, et cetera. Gegeven de diepingrijpende economische gevolgen van de huidige coronacrisis voor alle ondernemers in Laren, overwegende dat initiatieven ook van overheidswege die we '...' te verminderen dringend zijn geboden, dat het maatschappelijk en economisch belang van onder meer gezonde ondernemingen door de gemeente Laren wordt erkend, de mogelijkheid te onderzoeken voor kalenderjaar 2020, de mogelijkheid te onderzoeken af te zien van de heffing van precariorechten voor ondernemers in Laren.

De voorzitter: Wethouder, gaat uw gang.

De heer Calis: Ik begrijp de strekking en nogmaals: ik vind het uitermate sympathiek. Maar het zijn betalingen aan de gemeente waar wij dus iets over te zeggen hebben, maar de strekking van de motie die geldt natuurlijk ook voor de verhuurder van 't Bonte Paard, geldt ook voor de verhuurder van allerlei winkelinrichtingen. Dus moet het college zich dan ook inspannen om die commerciële sector te bewegen hun huren te verlagen of uit te stellen of kwijt te schelden?

De voorzitter: Mijnheer Wegter.

De heer Wegter: Er zijn misschien wel meer mogelijkheden waarbij we de ondernemers tegemoet kunnen komen. Ik heb het hier specifiek over precario rechten. U zegt zelf: dan moeten we daar de ondernemers bij betrekken, niet alleen de horeca. Dat doe ik dus door die motie aan te passen en nu te spreken van ondernemers. Natuurlijk zijn er nog andere mogelijkheden om de verhuur uit te stellen, alle mogelijke andere dingen. Maar ik vraag alleen aan u als collegevertegenwoordiger om te onderzoeken of u met betrekking tot de precario voor de ondernemers iets zou kunnen doen. Het sluit andere mogelijkheden helemaal niet uit. Ik ben ook heel blij dat u het nog een keer herhaalt, dat u inderdaad met de ondernemers in overleg bent. U heeft zelfs bij de vorige raad toegezegd dat u daarover verslag wil doen op mijn verzoek in de maand juni over uw overwegingen die u hebt met de ondernemers. Het is allemaal uitstekend. Dus er kunnen misschien nog veel meer initiatieven komen. Het enige dat ik op dit moment vanavond wil hebben is dat deze raad kenbaar maakt dat ze zich met elkaar zorgen maken en kijken wat we kunnen doen om die zorgen enigszins het hoofd te bieden. Niet meer, niet minder. U hebt in uw antwoord aangegeven: precario rechten moeten we niet discrimineren, dan moet het ook gelden voor alle ondernemers. Dat staat in deze motie. Niet meer, niet minder.

De voorzitter: Mijnheer Wegter en wethouder Calis, mag ik een suggestie doen? Komende dinsdag spreken wij in het college over een voorstel hoe om te gaan met de horeca en terrassen, over het stellen rondom de inrichting van de horecagelegenheden, terrassen, daartoe is de burgemeester autonoom bevoegd. Maar wij gaan het wel met elkaar overleggen, we praten ook met elkaar over andere regelingen om te kijken hoe we om kunnen gaan met ondernemend Laren. Mijnheer Wegter, uw oproep aan de raad is vanavond heel duidelijk. Komen we u tegemoet als we zeggen: binnen twee weken heeft u een raadsinformatiebrief met alle middelen of maatregelen waarmee het college wil meebewegen of handreikingen wil doen richting ondernemend Laren om ook tegemoet te komen aan een aantal oproepen die hier in deze raad zijn gedaan.

De heer Wegter: We begrijpen dus: u komt over veertien dagen met een raadsinformatiebrief waarin u aangeeft welke mogelijke initiatieven van de zijde van het college zouden kunnen worden genomen in verband met de coronacrisis, ten behoeve van de ondernemers? Is dat ongeveer goed begrepen?

De voorzitter: Zeker weten.

De heer Wegter: Dat is wat aan de orde is. Als dat als zodanig expliciet vastgelegd wordt ben ik daar natuurlijk heel gelukkig mee. Het gaat me niet om de motie, het gaat me om de ondernemers. Als u binnen veertien dagen in staat bent om productief te zijn met betrekking tot die ondernemers: graag. Dank u wel.

De voorzitter: U trekt uw moties in?

De heer Wegter: Ik heb gezegd: als gebeurt wat ik net heb gezegd dan heb ik geen enkele moeite om de motie in te trekken. Want dan wordt precies gedaan wat ik gevraagd heb. Dank u zeer.

De heer Calis: Daar kunnen we ons helemaal in vinden, mijnheer de voorzitter, en ik onderschrijf het ook.

De voorzitter: Helder. Mijnheer De Bondt.

De heer De Bondt: Voorzitter, ik vind het eigenlijk te gek voor woorden wat hier gebeurt. Er liggen hele concrete moties en daar zijn reacties van fracties op gegeven. Reacties van de zijde van de wethouder. Ik zie alle moties stranden, eerlijk gezegd, en nou werpt u – en dat vind ik een aardige politieke zet – werpt u een reddingsboei toe en die wordt dan vertaald in de zin van: als u over veertien dagen maar komt met een brief die in feite aangeeft dat wat wij in deze moties vragen. Voorzitter, dat gaat me buitengewoon veel te ver.

De voorzitter: Mijnheer De Bondt.

De heer De Bondt: Ik zou zeggen: breng de moties maar in stemming.

De voorzitter: Mijnheer De Bondt. Ik ga het even netjes proberen te zeggen. Wij zijn achter de schermen druk bezig met na te denken hoe we de nieuwe maatregelen moeten interpreteren, die uitgevoerd moeten worden vanaf 1 juni. Dat doen we vanuit het Gemeentelijk Beleidsteam Corona vanuit de BEL, dat doen we ook vanuit het college en we hebben ontzettend de behoefte om uw raad daar zo snel mogelijk over in te lichten. Daar komen een aantal dingen in naar voren. Daar krijgen wij ook wettelijke handreikingen voor vanuit het kabinet, daar praten we ook in de regio met elkaar over en wij hechten eraan om u daarin mee te nemen. Bijna elke vrijdag wordt u daarover geïnformeerd in een raadsinformatiebrief.

De heer De Bondt: Voorzitter, daar is niks op tegen. U zult dat ook van mijn kant niet horen. Maar wat hier gebeurt is dat er moties die dreigen afgestemd te worden op deze wijze binnengehaald worden. Dat kan niet.

De voorzitter: Mijnheer De Bondt, voor de helderheid: wij nemen niet één op één deze drie moties over, maar komen tegemoet aan de oproep om duidelijkheid te geven over de maatregelen van ondernemers. Mijnheer Calis, kunt u aanvullen?

De heer Calis: Ik interpreteer moties inderdaad als een verzoek aan het college om zich bijzonder in te spannen voor maatregelen die alle ondernemers in Laren ondersteunen in de continuering van hun bedrijf in het bestrijden van de nadelige gevolgen van de crisis. Dus die grondgedachte omarmen we en de moties zelf zijn zodanig specifiek, dat heeft u ook gehoord in het commentaar, dat dat niet verstandig lijkt. Maar de grondgedachte dat wij als gemeente en ook als gemeenteraad ons in moeten zetten voor ondernemend Laren, dat is duidelijk.

De heer Wegter: Ik ben zeer erkentelijk – voorzitter, als u mij toestaat – voor de toevoeging van de zijde van het college. Mijnheer De Bondt, de moties zijn ingetrokken, dus die komen niet meer in stemming. Kennelijk staat het vast dat het college ook middels de voorzitter bekend doet van het feit van de harde intenties de komende weken en daarmee kunnen wij leven. Dank u zeer.

De voorzitter: Helder. Ik kan u al melden dat de raadsinformatiebrief in voorbereiding is. Mevrouw Timmerman, u wilde nog iets toevoegen?

Mevrouw Timmerman: Nou nee, ik wilde vragen of dat de moties nu ingetrokken waren. Maar dat heb ik nu net gehoord. Dank u.

6. Sluiting

De voorzitter: Dan kom ik bij de sluiting van de raadsvergadering en verzoek ik u nog even te blijven zitten. Ik schors de vergadering voor drie minuten en vraag de griffie om het uitzenden van de vergadering stop te zetten.

Schorsing